

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 12

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus

Sessió celebrada dia 6 d'abril del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm 354/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius plantejats per la consellera de Benestar Social, Sra. Caro, donant suport a la Guia d'ocupació editada pel Govern de les Illes Balears. 154
  - 2) RGE núm. 703/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'assistència sanitària a les Pitiüses. 156
  - 3) RGE núm. 704/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa al centre de salut d'Eivissa. 157
  - 4) RGE núm. 705/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre de dia per a malalts mentals. 158
  - 5) RGE núm. 706/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa al Pla de salut mental a les Pitiüses. 160
  - 6) RGE núm. 707/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'accés
-

dels malalts mentals de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera a l'Hospital Psiquiàtric de Mallorca.

161

II.- COMPAREIXENCES:

1) RGE núm. 1345/00, sol·licitada per quatre diputats membres de la comissió adscrita al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Sr. Conseller de Treball per tal d'informar sobre la política de formació i ocupació.

162

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui capvespre.

En primer lloc vull donar la benvinguda als tres consellers que ens acompanyen avui i, en primer lloc, correspon demanar si els produeixen substitucions.

EL SR. CAMPS I COLL:

Guillem Camps en substitució de Joan Marí Tur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó en substitució de Pere Rotger.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

No hi ha més substitucions?

I.1) Pregunta RGE núm 354/00, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius plantejats per la consellera de Benestar Social, Sra. Caro, donant suport a la Guia d'ocupació editada pel Govern de les Illes Balears.

Passarem idò al primer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a preguntes, i per formular la número 354/00, sobre els objectius plantejats per la consellera de Benestar Social, Sra. Caro, donant suport a la Guia d'ocupació editada per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, intervé el seu autor el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, i gràcies, Sra. Consellera, per haver assistit a aquesta sessió i només per una pregunta; ens sap greu, però no és culpa nostra que només s'hagi formulat una pregunta.

Donaríem per formulada la pregunta en els seus propis termes, simplement rectificanc un error que hi hagut: que en lloc de ser CAIB és CJIB, Consell de Joventut de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Pastor, els objectius que ens plantejam per tal de donar suport a aquesta guia d'ocupació són molt clars i molt simples: és oferir als joves informació sobre els recursos i sobre el mercat de treball per tal de facilitar la seva incorporació a un lloc de feina.

Com vostè pot veure a l'índex de la guia, en aquesta guia s'ofereix informació des dels tipus de formes d'accedir al mercat laboral a través de la iniciativa privada, a través de l'administració pública, a través de l'autoocupació, i també de diversa informació d'interès com són els drets i els deures dels treballadors, les funcions que tenen els sindicats, les característiques dels convenis col·lectius i, per acabar, informació sobre recursos que són d'interès per ampliar la informació i ampliar, per tant, les possibilitats d'accés al món laboral. És, per tant, una guia que és bàsicament un instrument per facilitar la inserció laboral dels joves i no és, per suposat, diguem-ne el pilar fonamental del que és la integració laboral dels joves, però sí un instrument important que pensam que, tal i com el va presentar el Consell de la Joventut, donava suficients garanties perquè el Govern de les Illes Balears donàs suport econòmic per a la seva edició.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica intervé el Sr. Pastor i Cabrer.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies. Sra. Consellera, com vostè entendreà coneixem el contingut d'aquesta guia perquè durant dos anys vaig tenir l'oportunitat, com a director general de Joventut, de també donar suport a aquesta guia.

Aquesta pregunta ve a rel d'unes declaracions o d'una carta del seu director general de Joventut en el *Diari de Menorca*, amb data de 7 de gener del 2000, on deia que després d'haver presentat la guia reconeixia: "Si hem de ser sincers, aquest instrument no canviarà la realitat laboral i social dels joves de les Illes, què més voldríem? En realitat..., Gràcies, en si mateix és lamentable i ens preocupa". Aquestes declaracions per a nosaltres són una falta de respecte cap al Consell de Joventut de les Illes Balears que, des de l'any 1994, està fent feina en el que és la Comissió d'ocupació. Vostè sap que els que imparteixen aquesta guia, els que la reparteixen i els que l'expliquen són joves que ho fan d'una manera totalment altruista i se'n van pels col·legis, se'n van per les associacions juvenils, per tal d'explicar i per tal d'informar els joves de la nostra comunitat dels drets, dels deures, dels avantatges que pot tenir estar ben informat a l'hora d'accedir a un lloc de treball.

Supòs que vostè ja coneix la història del Consell de Joventut, però jo li recordaré que des de l'any 1994, fruit d'unes intenses jornades a Alcúdia, es varen crear diverses comissions, entre elles aquesta d'ocupació, que pretenien aconseguir que les associacions s'implicassin en la gestió ideològica i programàtica del Consell de Joventut en cadascun dels temes de més importància. El tema d'ocupació i treball és un dels temes més importants que afecten els nostres joves. Fer del Consell de Joventut el lloc de trobada de les entitats que realitzen activitats similars de temps lliure, i la informació entre els membres de la comissió i, en general, dels membres del Consell de Joventut sobre qüestions d'especial rellevància.

Aquí va néixer aquesta comissió d'ocupació l'any 1994 juntament amb altres comissions com la d'associacionisme i comunicació, i després durant anys precedents es varen crear la de salut, diversitat, etc. Aquesta comissió d'ocupació està formada pels joves d'entitats polítiques i de temps lliure, però els que la varen començar varen ser joves d'Esquerra Unida, de Noves Generacions, PSM, joves del PSM, joves d'UM, joves del sindicat USO, de Comissions Obreres, etc. El plantejament d'aquesta guia, o d'aquesta comissió, era fer o treballar de manera conjunta per tal de trobar un instrument que fos útil per als joves, que fos útil perquè els joves de la nostra comunitat, en uns moments aquí on encara avui, per desgràcia, són els més afectats pel tema de l'ocupació, pel tema de l'atur, trobar un instrument que els pogués ajudar.

Nosaltres, quan el director fa aquestes afirmacions, pensam que està equivocant perquè evidentment tal vegada no faci, no disminueixi en una quantitat important el nombre de joves que estan aturats, però sí que creim que quan dona informació, pensam que sí que ja canvia la realitat: un jove ben informat pot accedir a un lloc de feina i també pot saber allà on l'ha de cercar.

A nosaltres ens sembla que és una falta de respecte cap al Consell de Joventut, que hi ha hagut moltíssima gent que ha fet molta feina, que hi ha hagut moltíssima gent que se n'ha anat

per totes les illes d'aquesta comunitat per tal d'explicar aquesta guia de comunicació, aquesta guia d'ocupació, entre ells jo encara record la darrera estada a Menorca, en el seu cas amb una persona amb qui fa feina vostè, per tal de fer la presentació a Menorca i que després el varen passar una setmana. És a dir, vostè sap com jo que les jornades de l'Escola de Tardor el que fan és formar aquests mediadors que després se'n van col·legi per col·legi, associació per associació, per tal de fer arribar aquesta informació a tots els joves.

Jo li demanaria, Sra. Consellera, que cridàs l'atenció al seu director perquè pensam que la feina que fa el Consell de Joventut en el tema d'ocupació és molt important, entre altres que fa, però aquesta d'ocupació és molt important perquè pensam que fins que en aquesta comunitat o en aquest país no hi hagi cap jove que no estigui en situació d'atur, crec que tots estam obligats a fer feina en això.

Li he de dir que també ens preocupa, i ens alegrem que per a vostè aquesta guia tengui..., o la intenció d'arribar a tots els joves, i ens sembla que vostè n'està totalment convençuda, que s'ha d'editar, ens preocupa una recent informació que ens ha arribat, que des del Consell de Joventut s'han demanat 5.000 guies més perquè les sol·licituds cada any són més, és a dir, l'any passat ja ens vàrem veure amb l'obligació de reeditar aquesta guia perquè les 5.000 que s'havien editat en principi havien estat poques, sabem que fa més de tres mesos que van darrere el seu director general per tal que editi 5.000 guies més amb un pressupost ridícul de 500.000 pessetes i fins ara no ha tengut resposta.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de contrarèplica intervé la Sra. Caro.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Pastor, jo pens que no hi haurà cap motiu de discrepància entre el que vostè ha dit i el que jo li argumentaré, i fins i tot li diré que entre el que argumenta i el que defensa el meu director general de Joventut. Em pens que tal volta fa una interpretació massa esbiaixada de la declaració en un diari del director general i, de fet, jo li recomanaria que anàs a un article de diari sinó més aviat a la introducció que jo mateixa he signat en aquesta guia d'ocupació, en la qual faig referència a unes declaracions semblants a les que fa el director general de Joventut, i dic en aquesta introducció que cal destacar la tasca que ha desenvolupat la comissió d'ocupació del Consell de la Joventut en l'elaboració d'aquesta guia, si bé no canviarà totalment la precarietat laboral que pateixen els joves avui en dia.

Jo pens que això és més que una realitat constatada en el sentit que, tot i que pensam que la tasca que fa el Consell de la Joventut en el seu conjunt, i en concret la comissió d'ocupació, el responsable de la qual també fa una introducció a aquesta guia, és molt lloable, encara que tenim la perspectiva, la

voluntat i el desig que es millori en aquests anys, pensam que és lògic dir i declarar que una guia per a l'ocupació no és més que un instrument més per facilitar la informació i un instrument més per facilitar la incorporació laboral dels joves.

En aquest sentit no hi ha en absolut, ni implícitament ni explícitament, una desautorització del Consell de la Joventut donat que donam suport a una publicació que és pràcticament tota seva, nosaltres no feim més que donar el suport econòmic, i en el sentit que pensam que efectivament el problema de l'ocupació juvenil és de molta més envergadura i que, per tant, seria ingenu pensar que amb l'edició d'una guia, tot i que és necessària i tot i que és molt important, solucionarem un problema d'aquestes característiques socials.

En aquest sentit, jo crec que vostè a través dels mitjans de comunicació, com la resta dels ciutadans, ha tengut ocasió de conèixer -jo pens que segurament amb la compareixença que avui es presenta en aquesta comissió tindrà més ocasió d'incidir-hi- que en el Pacte per a l'ocupació de les Illes Balears hi ha un annex específic pel que és la integració laboral dels joves, un annex en el qual la Conselleria de Benestar Social i la Direcció General de Joventut, amb les aportacions que ha fet el Consell de la Joventut, perquè ha format part de la comissió que ha treballat aquest annex, es despleguen, es presenten i es formulen tota una sèrie d'objectius i d'iniciatives per tal d'aconseguir la plena integració laboral dels joves i per tal de disminuir una de les problemàtiques que més afecten els joves en el tema laboral, que és la precarietat i la inestabilitat laboral.

Per tant en aquest sentit no he de fer més que donar suport a les declaracions del meu director general en el sentit que això és una guia, molt necessària, molt útil, molt ben feta, però per suposat un instrument insuficient per aconseguir la inserció laboral dels joves.

L'altra qüestió que vostè em plantejava de la demanda del Consell de la Joventut de 5.000 guies més, jo, vaja, tenc les portes obertes a la meva conselleria: si aquesta petició es formula estic segura que se resoldrà si la qüestió pressupostària ho permet, i vaja, no pens que això hagi de ser un problema.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Caro. Volem agrair avui la seva presència aquí.

I ara, per a les preguntes següents, demanarem la presència de la consellera Salom.

I.2) Pregunta RGE núm. 703/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'assistència sanitària a les Pitiüses.

La pregunta 703/00, sobre l'assistència sanitària a les Pitiüses, és formulada per la seva autora, la Sra. Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta diu exactament: "Quines són les negociacions que ha duit a terme la Conselleria de Sanitat del Govern amb l'Insalud per tal de planificar l'assistència sanitària a les Illes Pitiüses?".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Marí, aquesta conselleria de Sanitat i Consum, després de la visita del seu director general el 8 de febrer de l'any 2000, va contactar amb el gerent de l'illa d'Eivissa, el doctor Sansano, com també amb el director territorial de l'Insalud per poder sol·licitar una reunió per tal d'exposar tots els punts de vista i també intentar establir un consens sobre la planificació en l'assistència sanitària. Miri, aquesta reunió s'ha convocat tres vegades, en tres ocasions, i, si li he de ser sincera, dues d'elles varen ser anul·lades per l'Insalud per problemes d'agenda i un altre cop la conselleria per problemes d'agenda i no va poder ser realitzada.

Quant a l'assistència sanitària a l'illa de Formentera, ja s'ha constituït, com vostè deu saber, la comissió que va aprovar aquest parlament per unanimitat de tots els grups per poder estudiar les millores en els serveis sanitaris d'aquesta illa en particular. En aquesta comissió hi estan representades totes les parts, en especial el Consell Insular d'Eivissa, l'Ajuntament de Formentera, l'Insalud i, com no podia ser d'altra manera, la Conselleria de Sanitat i Consum.

Gràcies, Sra. Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Neus Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sra. Consellera, ha d'entendre que ens preocupi que després de set..., vuit o nou mesos, ja, que està en el càrrec d'aquesta conselleria de Sanitat, exactament el dia 8 de febrer de l'any 2000 faci, en resposta en el plenari a un company del Partit Popular, del Grup Popular, unes declaracions com aquestes referides al centre de salut de Santa Eulàlia; vostè va contestar que les notícies que tenien en aquesta conselleria -llegesc textualment el que vostè va dir- "són les declaracions del Sr. Javier Rodrigo de Santos a través dels mitjans de comunicació, segons les quals l'Insalud té el pressupost per iniciar les obres enguany mateix. Miri,

"l'informaré...", i després va fer tot un seguit de llegir textualment, supòs, el que deia aquest diari, *El Dia del Mundo*, i acaba dient que aquesta era tota la informació que donava el Sr. Rodrigo de Santos i l'Insalud.

Ha de comprendre que després de tot el temps que duen governant i que du vostè al càrrec de la Conselleria de Sanitat, ens preocupa molt que en tot aquest temps no s'hagi donat cap passa endavant referent a l'assistència sanitària de les Pitiüses. Vostè, Sra. Consellera, està al front de la Conselleria de Sanitat del Govern balear i com a tal té la competència i la responsabilitat en el que és l'ordenació territorial dels serveis sanitaris. Ens preocupa, per tant, i és inconcebible aquest escàs interès i aquest desconeixement del que és l'assistència sanitària a les Pitiüses. Esperem que això no duri perquè ja ha passat massa temps.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

En primer lloc he de donar les gràcies a la Sra. Marí perquè em reconeix el que tantes vegades he dit, en premsa i a qualsevol que m'ho ha demanat, que aquesta conselleria té tot el dret de planificar i ordenar en matèria sanitària, cosa que a vegades des de l'Insalud se'ns ha negat el pa i la sal.

Quant al fet que vostè troba que duim molt de temps i duim nou mesos i que hem perdut molt el temps, jo no puc estar d'acord amb vostè. També les presses solen ser males companyes i el que sí li puc dir, Sra. Marí, és que aquesta conselleria, tot el seu equip i totes les ocasions que hem tengut per reunir-nos, sigui amb l'Ajuntament d'Eivissa, sigui amb l'Ajuntament de Formentera, sigui amb el Consell Insular d'Eivissa, ho hem fet i hem pogut planificar tot el que pensàvem que era important i prioritari per a les Illes Pitiüses, però el que no puc fer és que, si hi ha una institució que per dues vegades romp la cita per problemes d'agenda, el que no puc fer és obligar-la a seure a una taula, que és el que ha passat i és el que jo li he explicat al començament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 704/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa al centre de salut d'Eivissa.

Per formular la pregunta 704/00 sobre el centre de salut d'Eivissa, intervé la seva autora la Sra. Maria Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'octubre de l'any 98 es va signar entre el Govern balear i el Ministeri de Sanitat un protocol en el qual es definia, entre altres coses, l'assistència sanitària a les Pitiüses i on es comprometia el Govern, per una part, a finançar el centre de salut de Santa Eulàlia, perdó, el govern nacional, el ministeri es comprometia a finançar el centre de salut de Santa Eulàlia i el Govern balear havia de promoure la construcció d'un centre de salut a Eivissa que permetria, per una banda, a atracar la població a l'atenció primària i, per una altra banda, l'Insalud es comprometia a convertir l'actual centre de salut de Can Misses en un hospital de dia psiquiàtric.

Per tant formulam la pregunta: Té previst el Govern de les Illes Balears construir el centre de salut d'Eivissa? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, qualsevol postura definitiva sobre el que pugui ser el nou centre de salut d'Eivissa així com els serveis assistencial passarà sempre per les converses a quatre bandes, o sigui, Consell Insular d'Eivissa, Conselleria de Sanitat i Consum, Ajuntament d'Eivissa i l'Insalud.

Aquestes primeres institucions han manifestat moltes vegades establir un ordre de prioritats. El primer problema a resoldre entre aquestes prioritats sempre ha sortit com a problema de la salut mental; en conseqüència, en principi s'adoptà per construir a la ciutat d'Eivissa un centre de dia, hospital de dia, centre de mitja i de llarga estada que podria incloure, si també es considerés, alguns serveis de salut mental, altres serveis de salut mental.

La conselleria en aquests moments no descarta la necessitat de planificar per al futur un nou centre, però queda clar que en aquests moments el servei existeix i vostè, com que és eivissenca, ho deu conèixer, com altres persones, com altres parlamentaris que són aquí i que són d'Eivissa, no? Els centres que hi tenim són dignes, són ben planificats i són els següents: a la ciutat d'Eivissa, com vostè sap, tenim el centre de salut Es Viver en el barri d'Es Viver, i el centre de salut de Can Misses en el barri de Can Misses. L'ordre de prioritats, tal i com li he esmentat, és el de la salut mental.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. No li insistiré jo ara en el tema de la salut mental perquè hi ha dues o tres preguntes relacionades amb aquest tema. Amb el que sí ens trobam és amb el fet que la realitat és que en els pressupostos de l'any 2000, en els pressupostos generals de l'Estat sí que hi va haver una partida i així estan començats els tràmits pel que és el centre de salut de Santa Eulàlia i, en canvi, el Govern balear, el Grup Popular en concret va presentar fins i tot una esmena d'afectació d'una de les partides de la Conselleria de Sanitat per iniciar la construcció enguany d'aquest centre de salut d'Eivissa i era una esmena de 100 milions de pessetes i va ser rebutjada, com vostè deu conèixer perfectament.

Com que la resposta que m'ha donat era introduint els temes de salut mental, jo ara no continuaré fent referència a salut mental perquè tenc altres preguntes, com deia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol intervenir la Sra. Consellera?

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Bé, tal vegada aquí faria una mica d'esment al protocol que vostè ha començat quan ha iniciat la pregunta. La realitat és que el protocol que es va signar l'octubre del 98 i que, en poques paraules i senzilles, s'havia de desvestir un sant per vestir-ne un altre, o sigui, ens trobàvem amb el fet que teníem, o tenim, un centre de salut correcte, com li he dit, i ben planificat de Can Misses i que aquest centre s'havia de desvestir per convertir en un centre nou de salut mental.

Aquesta situació ens semblava a les tres institucions veritablement kafkiana. Per què ens pareixia això? Doncs miri, perquè no podíem entendre que si allò que realment necessitàvem era un centre de salut mental, anar directament a fer aquest centre tan necessitat a l'illa d'Eivissa, i no feia, per això, falta desvestir el centre de salut per tornar-ne a fer un altre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Es prega silenci, per favor. Es prega silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

No vèiem que fos una bona planificació desvestir un centre de salut que està bé, que està en situació òptima, per fer-ne un altre de salut mental, sinó que era molt millor i molt més dret construir el nou centre de salut. En això estaven d'acord tres institucions i ahir, per exemple, en el Canal 4 d'aquesta illa, va sortir el Sr. Rodrigo de Santos, director territorial de l'Insalud, on deia que tenia un veritable interès en consensuar i tenir el consens que fos necessari perquè totes aquestes tasques poguessin anar endavant, per la qual cosa jo em congratul que

el Sr. Rodrigo de Santos, encara que sigui en data d'ahir, hagi votat i aprovat el consens en aquest tema de matèria sanitària.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 705/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre de dia per a malalts mentals.

La pregunta 705/00, sobre el centre de dia per a malalts mentals, és formulada per la Sra. Neus Marí i Marí, la seva autora.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que, clar, si s'hagués reunit amb els d'Insalud li haguessin explicat la problemàtica, Sra. Consellera. La realitat a Eivissa és que és una necessitat substituir i ampliar el centre de salut d'Eivissa de Can Misses. Una altra cosa és que s'hagi decidit que a les instal·lacions que es buidarien allí s'hi ubiqui un altre centre també necessari, però la necessitat és que s'ha d'ampliar i substituir el centre de Can Misses.

Jo crec, Sra. Consellera, que la seva feina..., la meua, la seva i la de tots els que som aquí ha de ser donar solucions als ciutadans, no ha de ser posar entrebancs entre les administracions, que és el que ens trobam que passa avui en dia a les Illes Pitiüses per part de la Conselleria de Sanitat. Crec que vostè hauria de saber aprofitar l'esforç que s'ha fet durant molt de temps per les institucions implicades en temes sanitaris, com la Conselleria de Sanitat del Govern balear anterior, com va ser l'Insalud, com va ser amb el Consell Insular i amb totes les institucions insulars; es va programar una política o es va treballar programant una política tots conjuntament, i planificant els recursos sanitaris que es necessitaven per a les nostres illes.

Així, entre altres coses, es va fer una feina molt important i molt valuosa per part dels tècnics de totes les administracions i es va consensuar amb els polítics, com dic, de totes les administracions, i es va consensuar un pla de salut mental que no hem sentit dir mai que vostè el vulgui canviar. Per tant, crec que hem de pensar que continua estant en vigor, i en aquest pla de salut mental es planificaven i es quantificaven unes necessitats per a cada una de les àrees sanitàries de les nostres illes, i un dels projectes de què precisament parlava aquell pla de salut de mental era un centre hospital de dia per als malalts mentals crònics de les Pitiüses i que estava previst, en principi, que s'iniciés la seva posada en marxa per part de l'Insalud l'any 99 o el 2000. La pregunta en concret, perquè ens han sorprès sobretot tant les seves declaracions, de vostè ara, com del director general als mitjans de comunicació sobre aquest tema, i la pregunta és quin és l'objectiu del Govern de les Illes Balears quan preveu construir a Eivissa un centre per tal que l'Insalud hi ubiqui el centre de dia per a malalts mentals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, Sra. Marí, li he de dir que com a consellera m'hagués agradat molt veure tota aquesta feina que vostès han fet; m'hagués agradat veure-la i trobar-la realitzada, i no haver-me de trobar en el camí de realment haver-la de començar i donar-li seny i planificació, perquè a l'anterior pregunta, Sra. Marí, jo li he explicat perquè ens hem dirigit cap a la realització directa d'un centre de salut mental i no a aquesta reconversió estranya d'un centre de salut en centre de salut mental per posteriorment tornar a fer un altre centre de salut.

Però anirem a la pregunta en concret, ja, que vostè al final de tot el seu parlament ha fet, que és, si no vaig equivocada, quin és l'objectiu del Govern de les Illes Balears quan preveu construir a Eivissa un centre per tal que l'Insalud hi ubiqui el centre de dia per a malalts mentals, no? Bé, en primer lloc l'objectiu d'un centre de dia per a malalts mentals, segons normes ja establertes, és un tipus de dispositiu per a l'atenció de pacients estabilitzats a fi d'aconseguir la seva rehabilitació i facilitar també la seva integració social. També és un recurs de suport a les famílies i a l'entorn del malalt. Tant les associacions de familiars com els tècnics han recomanat que aquest tipus de servei sigui prioritari. Sembla bé no ubicar-lo al voltant de l'hospital, ja que el que es pretén és reforçar el seu caràcter comunitari. La inclusió dins la comunitat i fora d'ambients hospitalaris sempre es preveu com a una tasca molt important.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica intervé la Sra. Neus Marí Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que ha llegit una altra volta la pregunta, que ja la tenia per escrit i que jo havia formulat i, així i tot, encara no l'ha entesa, perquè vostè m'ha explicat quins són els objectius d'un centre de dia; em sembla molt bé, perquè ho coneguem tots i perquè ho sapiguem tots els que som aquí, però la pregunta no era aquesta, la pregunta és quin és l'objectiu del Govern, no l'objectiu del centre de dia. L'objectiu del centre de dia està perfectament explicat a qualsevol manual de psiquiatria, segurament, i en el Pla de salut mental de les nostres illes que encara està en vigor.

La idea de fer-li la pregunta era perquè, a vostè, li sembla enrevessat això que diu de l'Insalud, però més enrevessat és que una institució digui que farà un edifici per un altre perquè l'altre hi mantengui un centre, perquè vostès no mantendrien el

centre de dia. Crec que en les declaracions que he vist fins ara s'entén que vostès fan l'edifici i el cedeixen a l'Insalud perquè l'Insalud hi posi en marxa allí un centre de dia, quan l'Insalud, estic seguríssima que no li ha plantejat mai que sigui un problema d'espai, ni ho és, estic seguríssima. I vostè, Sra. Consellera, segurament sap i si no ho sap és perquè no ho ha preguntat, que enguany mateix l'Insalud, l'àrea de Salut d'Eivissa i Formentera, té prevists als pressuposts 15 milions per a adequació d'un local i equipament i 20 milions per personal, per posar en marxa enguany, l'any 2000, el centre de dia, hospital de dia de malalts mentals. El problema no és l'espai, Sra. Consellera, a mi m'agradaria, no ja insistir-li jo, mil voltes, les que faci falta, sinó que definitivament s'arribin a reunir amb l'Insalud i amb tots els responsables que facin falta i posin damunt la taula els problemes i sobretot les solucions de la sanitat a les Pitiüses, perquè jo pens que el Govern el que hauria de fer en aquests moments és alegrar-se que, a la fi, després que fa molts anys que se'n parla del centre de dia de malalts mentals, vostès se n'haurien d'alegrar que justament enguany es posi en marxa, està previst per a enguany, varen dir cap el juny o així, poder començar les obres, com a molt tard, que són unes obres molt senzilles, tenen l'espai, només s'han de fer unes modificacions per adequar-ho a centre de dia, i pens que en lloc d'alegrar-se, doncs no, "posarem barreres, direm que ho farem nosaltres, començarem a dir que demanarem un solar a l'ajuntament", l'ajuntament els ho donarà, faran el projecte i el que faran, al final, és retardar el centre de dia de malalts mentals que tant necessiten els malalts mentals crònics d'Eivissa i Formentera.

Jo pens que és una irresponsabilitat això que es fa ara perquè l'únic que es fa és allargar el problema quan s'anava a posar en marxa, a la fi, o quan es posarà en marxa si vostès no hi posen entrebancs, el centre de dia de malalts mentals, necessitam a Eivissa que hi hagi decisions importants i que hi hagi realitats, no que hi hagi protagonismes de voler-lo fer un o l'altre, hi ha moltes coses per fer a Eivissa en matèria de sanitat i de la salut mental. Si hi ha una part que ja una de les administracions ha posat en marxa, jo li demanaria que no posi entrebancs i que posi en marxa qualsevol de les altres que estan previstes al Pla de salut mental, que n'hi ha més d'una, Sra. Consellera. Senzillament això.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. En torn de contrarèplica, intervé la Sra. Aina Salom, consellera de Sanitat i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, no em concorda molt part de la seva resposta amb la part de la seva exposició, perquè, si no vaig errada, vostè tota la primera part, perquè parlem més o menys de planificació sanitària, de salut mental des que hem començat, vostè ha exposat que vostès havien fet una gran feina i ara, pel que diu, no n'havíem complida tant de

feina, perquè si no, ja ens ho haguéssim trobat fet, Sra. Marí. Aleshores, el que jo li puc dir i el que el Govern pensa fer és que està completament d'acord amb la primera part de la meua pregunta que he exposat. I el que sí li vull aclarir és que sempre, des de l'Insalud, Sra. Marí, després diré que no ho ha entès o que no li he respost com a vostè li agradaria, és que vostès sempre parlaven d'un centre provisional, i el que volen els eivissencs i el que volen totes les institucions és que sigui un centre definitiu, i el que vol fer aquest govern és un centre definitiu de salut mental per a tots els eivissencs.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 706/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa al Pla de salut mental a les Pitiüses.

Per formular la pregunta 706/00, relativa al Pla de salut mental a les illes Pitiüses, intervé la diputat Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vista la descoordinació entre la Conselleria de Sanitat del Govern i l'Insalud, ens preocupa el desenvolupament del Pla de salut mental que, com he dit abans, imaginam que és en vigor, perquè ara tampoc no ho ha desmentit. Com que hem parlat ja d'aquest tema a la pregunta anterior, justament el que li deia, que hi ha coses per posar-se en marxa sobre salut mental i ens preocupa que de l'únic que parli el Govern sigui justament de l'única que està posada en marxa ja o que està preparada per posar-se en marxa, i que no només això, amb les actuacions que fa el Govern, no només es provoqui un retard en la posada en marxa del centre de dia o hospital de dia de malalts mentals, sinó que ens preocupa que mentrestant cap de les altres propostes que hi havia en el Pla de salut mental, ni tan sols es mencionen, com si ja no existissin.

La pregunta en concret és saber la planificació del Govern per materialitzar el Pla de salut mental a les Pitiüses.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. Pel que fa referència a Eivissa i Formentera, el Pla autonòmic de salut mental aprovat en comissió dia 26 de novembre del 1998, és a dir, Sra. Marí, a l'anterior legislatura, contempla diverses actuacions específiques i les assigna al seu corresponent cronograma al qual la conselleria donarà tot el suport i els recursos al seu abast, i que bàsicament serien els següents pel que afecta als

recursos materials, en una primera fase. Miri, aquesta primera fase considera, en primer lloc, que és necessària l'ampliació de la unitat d'hospitalització breu i que passa de 14 a 16 llits, així com millorar els espais comuns. Es considera també imprescindible treure de l'hospital la unitat de salut mental per ubicar-la al centre de salut mental i dotar-la dels recursos humans i estructurals adients. Establir, per una altra banda, els recursos de mitjana llarga estada d'unes 25 places per a l'atenció continuada dels malalts mentals, en coordinació, això sempre, amb les institucions que presten els serveis socio-sanitaris. Per una altra banda, hi ha la creació d'un centre de dia, així com la creació d'una comissió d'enllaç Insalud-Consell.

La segona fase correspon, en primer lloc, a la creació de places d'allotjaments tutel·lats. Quant a programes específics, es proposa la firma d'un conveni o bé un contracte-programa amb l'Insalud que reculli l'atenció de la unitat de salut mental infantojuvenil dependent del patronat de salut mental.

Quant a l'increment de recursos humans que el pla considera necessaris per al correcte funcionament de tots els recursos abans esmentats, són els referits a la primera fase, és a dir, en primer lloc, incrementar la unitat de salut mental amb un psiquiatre i un ATS, el centre de dia, dotar-lo amb un ATS i quatre auxiliars monitors, la creació d'una unitat de mitjana llarga estada amb un psiquiatre a mitja jornada, un psicòleg, un treballador social a mitja jornada, quatre ATS i dotze auxiliars monitors.

Posteriorment, a la segona fase, el que es preveu és incrementar la dotació de la unitat de salut mental amb un psiquiatre, un psicòleg, un treballador social, un ATS i un auxiliar monitor. La creació d'allotjaments tutel·lats dotats per un treballador social, un ATS i quatre auxiliars monitors.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, intervé la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que la Sra. Consellera sí que segueix al peu de la lletra el que era el Pla de salut mental, a pesar que no l'aprovassin el seu dia els del PSOE, tot s'ha de dir, però bé, estam satisfets que ara, malgrat sigui tard, es reconegui que s'havia fet una bona feina i es va fer una planificació ben ambiciosa, pens jo, per la part que correspondria a les illes Pitiüses, i només esperam que sí, ja que ho ha ratificat d'aquesta forma, que sí ho duguin endavant tots i cadascun dels recursos que estaven prevists. Supòs que sap que bona part dels que s'havien de fer per part de l'Insalud estan, si més no, alguns acabats i començats bona part dels altres, i, per tant, com li deia en una anterior pregunta, esper una passa endavant del Govern balear per qualsevol dels altres objectius que s'havien previst, com podrien ser els allotjaments tutel·lats o com podrien ser la miniresidència o les places

residencials que posava per a malalts, per a estades mitjanes, per mitjana i llarga estada.

Senzillament, dir que la veritat és que esperava, quan li demanava planificació, que em concretàs una mica en el temps, però jo crec que ja em val si em diu que se seguirà al peu de la lletra, per dir-ho així, el Pla de salut mental.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Vull fer una precisió, que és que sempre hem pensat que el Pla de salut es podia millorar, i de fet hi estam, estam fent i planificant l'enquesta, vostè, Sra. Marí, no ha pogut llegir mai que el centre de salut mental no fos bastant acceptable i atès que ens hem trobat una comunitat autònoma amb una sanitat, dins la sanitat mental, vertaderament deplorable, vàrem pensar que era el millor adaptar el Pla de salut mental seu i posar-lo en marxa, perquè pensàvem que a cap illa, ni a Mallorca, ni a Menorca, ni a Eivissa ni a Formentera, es podia endarrerir més i s'havia d'accelerar el procés per posar en marxa el que és la millora de la salut mental en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 707/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'accés dels malalts mentals de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera a l'Hospital Psiquiàtric de Mallorca.

La pregunta 707/00 sobre l'accés dels malalts mentals de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera a l'Hospital Psiquiàtric de Mallorca és formulada per la Sra. Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sra. Consellera, jo crec que vostè està d'acord que s'han d'accelerar les passes en aquesta comunitat quant a salut mental, però jo pens que fins ara el que fa vostè és, com li he dit abans, posar entrebancs. Aquesta pregunta també ve relacionada amb el tema de malalts mentals, i diu textualment si ha previst la Conselleria de Sanitat i Consum que els malalts mentals usuaris de l'Hospital Psiquiàtric procedents de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera puguin accedir-hi amb igualtat de condicions que els de l'illa de Mallorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Marí, no tenc cap dubte que totes les persones, siguin de l'illa que siguin, tinguin igualtat de condicions davant els serveis que presta aquesta sanitat autònoma.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, intervé la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, nosaltres no ho entenem així, vistes una sèrie de circumstàncies que ara li detallaré. A la Llei de pressuposts per a l'any 2000 del Govern de les Illes Balears, a la disposició addicional desena es diu que "queden sense efecte les obligacions econòmiques del Consell Insular de Mallorca cap al Govern per al manteniment dels hospitals General i Psiquiàtric", amb la qual cosa podem dir que, en aquest capítol, s'afavoreix el Consell Insular de Mallorca que venia pagant tenc entès uns 900 milions de pessetes anuals per al manteniment d'aquests hospitals. I resulta que, per altra banda, justament també l'any 2000, als pressuposts del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, apareix per primera vegada a la història una partida de 10 milions de pessetes per mantenir als residents, als malalts mentals residents a l'Hospital Psiquiàtric de Mallorca, Hospital Psiquiàtric del Govern -ho vull remarcar-, i pensam que no és la millor manera ni de ser iguals ni d'entrar iguals entre les illes.

Una cosa similar crec que passa a Mallorca i m'agradaria que se'ns pogués explicar, si això no és un greuge comparatiu, ja em dirà vostè, si almenys tenen previst algun tipus de no sé, algun tipus de compensació per als d'una illa o per als d'unes altres, perquè tinguin en compte que pràcticament supòs que el 99,9% dels usuaris de l'Hospital Psiquiàtric de Mallorca són mallorquins o són residents a Mallorca i, en canvi, el tant per cent mínim que és de fora de l'illa de Mallorca que, damunt, les institucions insulars quan és un centre del Govern balear s'hagin de fer càrrec de les quatre o cinc persones que allí hi pugui haver ubicades, precisament, no perquè ho vulgui el consell ni perquè ho vulguin ells, sinó perquè són persones tutel·lades per ordre judicial, el tutor és el consell insular, no ens sembla això ni una forma de fer una comunitat autònoma ni de fer allò que diuen vostès de "quatre illes, un país".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. Només dir-li que ho dur confús i que ni el Consell de Mallorca, ni el de Menorca ni el d'Eivissa i Formentera aporten res a aquesta conselleria quant als seus ingressos. I li diré, a més, que en aquests moments, a l'Hospital Psiquiàtric hi tenim una persona de Formentera i tres persones d'Eivissa, així com dues persones de Ciutadella, una de Maó i una d'Es Mercadal, per la qual cosa, no sé on és que vostè veu el greuge comparatiu ni totes aquestes coses que ha dit, perquè, tal i com li he dit la primera vegada, tothom té el mateix dret.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

Passarem al darrer punt de l'ordre del dia, però abans i per tal que consti en acta, volem fer esment d'algunes substitucions que s'han produït amb posterioritat. D'una banda, el Sr. Palacios substitueix la Sra. Cerezo i Mir; d'altra banda la Sra. Bennàssar substitueix el Sr. Gornés i Hachero; el Sr. Ramon i Juan substitueix la Sra. Rosselló i el Sr. Alorda substitueix el Sr. Gomila.

II.1) Compareixença RGE núm. 1345/00, sol·licitada per quatre diputats membres de la comissió adscrits al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Sr. Conseller de Treball per tal d'informar sobre la política de formació i ocupació.

Passam, idò, al segon i darrer punt de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença 1345/00, presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials, adscrits al Grup Parlamentari Popular, mitjançant la qual se sol·licita la compareixença del conseller de Treball, per tal d'informar sobre la política de formació i ocupació. Volem agrair la presència de la Sra. Consellera i també del conseller.

El conseller de Treball, Eberhard Grosske i Fiol ve acompanyat del Sr. Obrador, director general de Formació i del Sr. Galán, director general de Treball. Agraïm la seva presència.

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball, per un temps il·limitat.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la situació del mercat de treball a les Illes Balears és una situació paradoxal, és cert que de tant en tant surten als mitjans de comunicació estadístiques que ens parlen de la indubtablement bona capacitat de les Illes Balears per generar llocs de feina, i molt recentment, crec que era ahir o abans d'ahir, es publicava les darreres dades de l'Institut Nacional d'Ocupació estatal, on efectivament Balears i Navarra, amb molta diferència, eren les

comunitats que reflectien unes millors dades respecte del conjunt de comunitats autònomes de l'Estat.

Però deia que la situació és paradoxal perquè, en definitiva, hi ha moltes disfuncions, molts de problemes, moltes tensions estructurals dins el mercat laboral de les Illes Balears, i jo crec que, com a Govern, tenim l'obligació de posar-ho damunt la taula i de sotmetre-ho a la reflexió d'aquest parlament.

Aquí, efectivament, no només tenim un treball estacional, sinó que tenim empreses estacionals, de les 40.000 empreses de Balears, aproximadament n'hi ha 8.000, que és un 20%, que tenen una vida de sis mesos, és a dir que no només ens apareixen i ens desapareixen estacionalment les ocupacions, sinó també les pròpies empreses. Tenim una especialització excessiva en el sector serveis, tenim un teixit empresarial de molt petites empreses, amb molt pocs treballadors, el 80% de les nostres empreses tenen menys de sis treballadors i tenim un altíssim índex de rotació en l'ocupació. Una dada, per exemple, és que un increment de 40.000 persones en la contractació anual, els corresponen 364.000 contractes, és a dir que per cada nou aturat que passa a tenir la condició d'ocupat, se celebren 10 contractes per cada aturat a les Illes Balears. Tenim, per tant, un mercat de treball inestable, marcat per l'eventualitat i per la precarietat i, en fi, no vull avorir la Cambra amb més dades, però a tot això s'hi afegeixen altres problemes, que és la manca de formació i de qualificació.

És ver que els joves d'aquesta comunitat tenen la sort de poder accedir amb relativa facilitat, en comparació a d'altres comunitats, a un lloc de feina, però, normalment serà un lloc de feina molt precari, contractes inferiors clarament a tres mesos, sis mesos ja és una marca important, pocs qualificats i, evidentment, mal retribuïts. Però aquesta facilitat d'accés al mercat de feina fa que hi hagi molts de joves que en aquesta comunitat ni tan sols acabin l'ensenyament obligatori, hi ha una xifra bastant esgarriant que ens diu que en aquesta comunitat, només un 75% dels joves acaben l'ensenyament obligatori, quan la mitjana estatal està propera al 90%. Naturalment, una ràpida incorporació al mercat de feina amb les condicions que he descrit, genera dèficits després importants de caràcter social, quan aquesta persona, que té unes determinades necessitats a una edat primerenca, 16, 17, 18, 19 anys, efectivament als 20 anys i busques comença a tenir unes necessitats majors, té desitjos d'emancipació econòmica, i, en definitiva, es veu molt limitat a l'hora d'aconseguir un lloc de feina estable i ben retribuït que li permeti, en definitiva, satisfer aquestes necessitats.

I tota aquesta precarietat, aquesta manca de formació, aquestes baixes retribucions van acompanyades, com s'ha dit moltes vegades, de també baixos nivells de cobertura social pel que fa a les pensions, i aquest és un mica el circuit sobre el qual ens movem.

Això significa, en definitiva, que per a un conseller responsable de Treball, no ens podem quedar instal·lats en aquestes xifres aparentment optimistes que se'ns faciliten des de l'Inem i que ens hem de posar a fer feina de valent per superar aquestes dificultats que abans descrivia. Com?, des de

la Conselleria de Treball, des del Govern, ens hem plantejat d'entrada amb la participació dels agents socials, això és molt important, i implicar el conjunt d'institucions de les Illes Balears en aquesta tasca, participació de la societat i participació del conjunt de les institucions. Per fer què?, per fer més formació, per aconseguir major qualitat en l'ocupació a les Illes Balears i, evidentment, per fer una altra cosa molt important, que és facilitar la inserció d'aquells col·lectius que tenen majors dificultats per integrar-se al mercat de feina, ja siguin persones discapacitades o ja siguin persones amb un altre tipus de dificultats afegides. Més formació, més qualitat d'ocupació, treball específic amb aquells col·lectius amb més dificultat d'inserció, tot això des de la participació dels agents socials i la implicació del conjunt de les institucions.

Això ha significat, naturalment, dotar de més dinamisme i de més recursos a la Conselleria de Treball respecte de les etapes anteriors i, com a resum de la compareixença, que no s'acaba aquí la meua intervenció, però com a resum anticipat, jo pens que es pot fer un balanç positiu d'aquesta feina duta a terme durant aquests primers mesos, no un balanç triomfalista, sinó un balanç positiu, inequívocament positiu, jo crec que la Conselleria de Treball ha deixat de ser una maria del Govern, una conselleria de segon ordre que realment no participava dins el debat polític i social de la comunitat, i que ha passat a ser una peça clau dins el que és la política social global del Govern de les Illes Balears.

Objectius general, ja he dit abans que eren concertació, participació, potenciació dels agents socials, clarament, és a dir, nosaltres volem uns sindicats més forts a les Illes Balears, unes associacions empresarials més fortes a les Illes Balears, volem que els treballadors se sindicuin i que les empreses s'associïn i que tinguem un teixit social, tant a nivell empresarial com de treballadors, molt més ferm i molt més potent del que tenim ara, volem, efectivament, implicar la resta d'institucions, tenim també un camp d'actuació obert que són les relacions amb l'administració de l'Estat, pendents, com estam de les transferències de l'Inem, una qüestió molt important, no només per gestionar l'Inem des de les Illes Balears, sinó per gestionar-ho d'una altra manera, i crear aquí un servei balear d'ocupació que realment faci un servei integral d'inserció al mercat laboral de ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Volem també parlar amb l'Estat de la situació dels fixos discontinus i millorar aspectes importants de la seva situació, com és el tema de les prestacions per desocupació, el dret a accedir a una pensió, i volem coordinar-nos i millorar la inspecció de treball aquí, a les Illes Balears.

Un altre objectiu de la conselleria de caràcter general és col·laborar amb la resolució de conflictes laborals, tenim un instrument, que és l'Smac, tenim una fundació privada que dóna suport des del Govern, que és el Tamib, i després hi ha un altre àmbit que és el de la salut laboral i la prevenció de riscos, que està fora, crec jo, de l'àmbit d'aquesta compareixença, i on no entraré, esper qualche dia tenir l'oportunitat de compareixer en aquest parlament per explicar la nostra política en un terreny tan sensible com el de la prevenció de riscos laborals.

En el tema de la formació, em permetran dues paraules sobre la situació que va caracteritzar els anys i les legislatures anteriors, entre l'any 94 i 99 es va dur endavant el que es va conèixer com Pla Mestral, finançat bàsicament amb els fons socials europeus i els fons propis corresponents de la comunitat autònoma, obligatoris per accedir a aquests fons europeus, a través de l'Objectiu 2, 3 i 5b, si observam la distribució temporal de l'aplicació d'aquest fons observam molta desigualtat, molt poca aplicació en un principi del període, molta inflació de recursos al final del període i sobretot en la gestió, hem observat defectes que hem intentat i que intentarem corregir clarament, el tema que només es va fer una convocatòria l'any 96, en lloc de convocatòries de caràcter anual, i disfuncions en el tema dels recursos humans, i disfuncions, fins i tot, que ara ens ocasionen qualche problema, que esper que es resolgui, com és la reclamació que ens fa la Unió Europea de 450 milions de pessetes perquè es varen imputar com a aportació de la comunitat autònoma al pla operatiu les despeses de funcionament del Codefoc, del consorci participat pel Govern que gestiona la formació.

Per tant, en matèria de formació, hem intentat obrir una nova etapa que l'hem simbolitzada, també, amb una nova marca que substitueix el Pla Mestral i que és el Pla Enllaç, que bàsicament obeeix o pretén significar una qüestió molt important des del nostre punt de vista, que és enllaçar formació i ocupació, per això es diu Pla Enllaç, en definitiva, aconseguir que els recursos que s'utilitzen en matèria de formació reverteixin realment en una major facilitat d'inserció al mercat laboral. I en aquest sentit, una de les novetats de la política aplicada pel Govern balear, jo crec que una de les novetats més importants, és que quan una corporació local, una entitat local, pretén accedir al fons del pla operatiu, per dur endavant els seus contractes, programa de caràcter formació, li exigim com a requisit que aquest pla de formació vagi associat a un pacte local d'ocupació de l'àmbit territorial corresponent a aquest ens local, ja sigui una mancomunitat o sigui un ajuntament o sigui un consell, un pla global d'ocupació, i aquest pla d'ocupació estigui a la vegada concertat amb els agents econòmics i socials. Aquesta és una línia molt potent que s'ha posat en marxa de cara a aconseguir aquest objectiu de fomentar la participació i el paper dels agents econòmics i socials i a la vegada del conjunt de les institucions amb la creació d'ocupació i d'ocupació de qualitat a les Illes Balears. És a dir, a partir d'ara, ajuntaments, consells i mancomunitat per participar, comptant els programes de formació, han de fer pactes locals d'ocupació i ho han de fer d'acord i en concertació amb els agents econòmics i socials. Això jo esper que ens condueixi a una situació radicalment distinta a l'anterior, on crec que hi havia poca cosa més que un pacte local d'ocupació firmat a l'Ajuntament de Calvià, i en aquests moments hi ha pactes locals d'ocupació ja firmats a Calvià efectivament, està en tràmit un que abastarà el conjunt de l'illa de Menorca, el de Palma s'està negociant també, que abans no es feia; està també amb expectatives de signatura un pacte local d'ocupació a Eivissa i Formentera, i també a diverses mancomunitats de Mallorca, com a la comarca del Raiguer, comarca Nord, comarca del Pla, i comarca de Llevant.

Un altre canvi important respecte de l'anterior etapa és pitjar l'accelerador de la transparència, i en aquest sentit el primer que vàrem fer quan vàrem arribar a la Conselleria va ser tots els doblers que s'havien assignat a diversos objectius en matèria de formació durant aquest període 94-99, posar-ho en base de dades i lliurar-ho a tots els membres del Consell Balear de Formació Ocupacional, dades, per cert, que aportaré a la Secretaria de la Comissió per si qualsevol diputat, qualsevol grup o qualsevol mitjà de comunicació hi vol tenir accés, juntament amb altra documentació que citaré al final de la meua intervenció.

I després jo crec que es fa una passa molt important també amb el tema de la transparència quan es determina aquest seguiment dels contractes programa i de les actuacions formatives derivades d'aquests contractes programa es faci per comissions mixtes on participaran tots els agents socials. Per tant, i quan sigui una entitat local també els agents socials participaran en el seguiment. En una paraula, el desenvolupament del contracte programa d'UGT, farà el seguiment la Conselleria de Treball, però també participará en el seguiment Comissions, participará també Pimem, participará també Caeb.

I del contracte programa de l'Ajuntament de Palma, participará naturalment la Conselleria de Treball, com és obvi, però també hi participaran els agents econòmics i socials. Jo crec que aquí hi ha un esforç de transparència, que jo crec que donarà fruits importants.

I un altre gran criteri respecte de l'etapa anterior que hem volgut impulsar en matèria de formació és la integració dels tres subsistemes de formació, és a dir la formació professional reglada, és a dir que la que gestiona la Conselleria d'Educació, la formació professional ocupacional, i la formació professional contínua. Tot això ha d'estar integrat a un pla autonòmic de formació professional que s'ha d'elaborar, i hi ha d'haver un instrument per a l'elaboració d'aquest pla i per coordinar aquests subsistemes, que ha de ser el Consell Balear de Formació Professional, que no dependrà exclusivament de la Conselleria de Treball, sinó que estarà també participat per la Conselleria d'Educació, per raons òbvies d'integrar també la formació professional reglada.

Realitzacions dutes a terme en aquest àmbit, per tant, ha estat tancar de la millor manera possible, i no sense dificultats, el programa operatiu 94-99; s'ha elaborat el programa operatiu del (...) per al període 2000-2006, s'ha aprovat el Decret 11/2000, que regula els programes de formació professional ocupacional, i que és el que permetrà el desenvolupament del programa operatiu; s'ha aprovat l'Ordre de 28 de març, de desplegament del decret anterior, del Decret 11/2000; s'ha aprovat l'ordre de convocatòria de sollicitud de subvencions per a activitats formatives; esperam fer una altra convocatòria enguany també; i evidentment les convocatòries seran periòdiques i regulars per facilitar naturalment una distribució racional dels recursos. I també s'ha elaborat una guia tècnica per a la presentació i valoració de les accions formatives.

Des del punt de vista pressupostari, o d'esforç financer, jo vull destacar una qüestió, i és que per primera vegada, més enllà dels recursos de la comunitat autònoma que obligatòriament s'han d'aportar per tal de tenir accés als recursos provinents del Fons Social Europeu, hi ha hagut una aportació no obligatòria per part de la comunitat autònoma en matèria de formació, de recursos propis de més de 1.000 milions de pessetes, 1.194 milions de pessetes, i jo crec que això és un bon indicador de l'esforç que vol fer el Govern en aquesta matèria.

Quant al tema de l'ocupació, els objectius són evidentment millorar la qualitat de l'ocupació, jo crec que això està clar en funció de la meua exposició anterior; fer-ho naturalment en un marc de concertació i participació social, jo dic moltes vegades que els consellers de Treball tenim el problema que no feim el treball, així com la Conselleria de Foment fan les carreteres, nosaltres no feim el treball, és a dir no contractam, no podem escollir les maneres com es contracta a la nostra comunitat, i per tant tenim un paper d'incidir dins la realitat, però no la fabricam, la realitat. Per tant, el tema de la concertació i de la participació no és només un brindis a la voluntat de cohesió social i de participació, que ha de ser global a qualsevol acció de govern, és que és una necessitat en matèria de treball.

Evidentment hem de desenvolupar polítiques actives d'ocupació i programes d'inserció laboral per als col·lectius amb major dificultat per a l'accés al mercat de treball, com he dit abans. La concertació social s'ha de traduir com a objectiu en un pla d'ocupació i foment de l'economia productiva, en aquest sentit, com tots vostès saben, dia 12 de gener es va firmar aquest pacte per l'ocupació, la cohesió social i el foment de l'economia productiva de les Illes Balears, que també aportaré com a documentació, perquè estigui formalment a la Cambra, malgrat que lògicament m'imagin que tots els diputats i diputades el coneixen, i vull destacar en qualsevol cas d'aquest pacte que és un pacte molt globalitzador. No és només un pacte per les polítiques que es desenvolupen des de la Conselleria de Treball, sinó que és un pacte efectivament que abasta el conjunt de polítiques socials que garanteixen la cohesió social de les Illes Balears, i és un pacte també que contempla mesures per foment de l'economia productiva, i aquesta visió global del pacte jo crec que li dóna un extraordinari valor, i és molt positiu que els agents econòmics i socials hagin acceptat aquest plantejament d'aquest esquema, perquè en definitiva el raonament de fons és que no hi pot haver ocupació, i ocupació estable, si no tenim unes Illes Balears cohesionades socialment, unes Illes Balears duals des del punt de vista social són incapaces de proporcionar ocupació estable i de qualitat per a tothom, i evidentment no hi pot haver tampoc una ocupació estable i de qualitat i suficient si no som capaços de fomentar adequadament l'economia productiva, l'economia generadora de llocs de feina.

Objectiu també ja anomenat de les polítiques d'ocupació son el desenvolupament de plans territorials d'ocupació, posar en marxa instruments com el Consell Econòmic i Social, el Servei Balear d'Ocupació, que ja he explicat que el consideram un objectiu primordial per dur endavant les nostres polítiques. De fet serà quan estigui en funcionament un 80% de la

Conselleria aquest Servei Balear d'Ocupació. Quan he dit abans que volíem que fos un instrument per fer polítiques integrals, per la integració, crec que valgui la redundància efectivament, per la integració o la inserció laboral dels ciutadans de les Illes Balears, és perquè volem que aquest Servei Balear d'Ocupació doni als ciutadans en recerca d'una feina, els proporcionin un circuit complet de serveis, que comencin per la informació, que continuïn per la formació si és necessari, que normalment ho serà, per facilitar el seu accés al lloc de feina, inserció i formació, intermediació naturalment entre demandant d'ocupació i empresa que pot emplear, labor d'intermediació, de posar en comunicació aquests dos agents. Ha de ser el Servei Balear d'Ocupació aquell que fomenti l'economia social, que dugui endavant el foment de l'economia social, el que observi la situació del mercat laboral per tal de dirigir o donar dades que permetin dirigir la política d'ocupació, i finalment el que plantegi polítiques d'inserció laboral per a aquells col·lectius en dificultats.

Un altre eix de la política d'ocupar és desenvolupar l'economia social, i elaborar una llei de cooperatives autonòmica, que hi ha un buit legal evident a les Illes Balears, crec que també, com tantes altres coses, som una de les darreres comunitats que no tenim una llei de cooperatives autonòmica. I també un objectiu és la firma d'un acord marc amb empresaris i sindicats per regular el tema dels contractes fixos discontinus, més enllà naturalment de les gestions que s'han de fer amb l'Estat en el marc de l'article 32 del règim especial de les Illes Balears, per tal de plantejar, com diu aquest article del REB, la situació del mercat laboral de les Illes Balears, i més específicament la situació dels fixos discontinus.

Actuacions que s'han duit a terme? Idò s'ha dinamitzat extraordinàriament la Mesa de Diàleg Social, que s'ha reunit ja com a deu vegades més en deu mesos del que es va reunir a la legislatura anterior; s'ha aprovat el projecte de llei del Consell Econòmic i Social; s'ha aprovat el projecte de llei de creació del Servei Balear d'Ocupació; s'ha firmat, com he dit abans, el pacte per l'ocupació, la cohesió social i el foment de l'economia productiva, amb els membres de la Mesa de Diàleg Social, però també s'han adherit a aquest pacte amb posterioritat entitats com UCTAIB, és a dir la Unió de Cooperatives de Treball Associat, Ucabal, que són les cooperatives agràries, l'Associació d'Empreses Laborals de les Illes Balears, USO, i està prevista la pròxima adhesió d'altres entitats com (...), Coordinadora de Discapacitats, etcètera. L'adhesió no és només una adhesió formal, de diguéssim recolzar des de fora el pacte per l'ocupació, l'adhesió va acompanyada de la possibilitat de participar en determinades reunions de la Comissió de seguiment del pacte, i per tant de fer un seguiment efectiu de les polítiques que s'anuncien en el pacte.

Ja he dit abans que en principi amb aquesta empenta que li dona el Decret de formació s'ha impulsat, la veritat és que a nivells desconeguts fins ara el tema dels pactes locals per l'ocupació, és a dir això està adquirint un volum extraordinari, jo crec que podrem cobrir la totalitat del territori de les Illes Balears amb pactes locals per l'ocupació quan, insistesc, abans eren bolets aïllats en el nostre territori. I ara mateix estam preparant, i serà molt prest quan ho podrem presentar a la Mesa

de Diàleg per a la seva consideració, diverses ordres d'incentiu i de suport a diversos sectors, que anunciï aquí, i que esper veure aviat al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, i que seran ordres d'incentiu per al foment de l'autoocupació, per al foment de l'economia social, és a dir cooperatives i societats laborals, de suport a la integració laboral dels discapacitats, de foment i desenvolupament de nous jaciments d'ocupació, una ordre també d'ajudes a la contractació de dones amb categoria subrepresentades com a mesura d'acció positiva, una ordre d'incentiu del contracte a domicili com un element més de la lluita contra l'economia submergida, i un ordre d'incentiu de la creació d'ocupació a través d'una millor gestió i de la reducció de la jornada, i d'una reducció del temps de treball i de les hores extraordinàries.

Així mateix la llei de cooperatives, ho estam parlant amb els agents socials implicats, i esper poder aviat dur-ho al Consell de Govern per a la seva aprovació, del projecte lògicament; i tal volta des del punt de l'esforç pressupostari, indicar que si l'any 99 el pressupost del capítol 4 de la Direcció General de Treball, que és diguéssim aquell capítol pressupostari destinat efectivament a aquests incentius per l'ocupació, amb diversos conceptes, era de 373 milions de pessetes, l'any 2000 és de 824 milions de pessetes.

Jo no els vull cansar més, malgrat que això del temps illimitat sigui una temptació a la qual em resistiré, i he acabat la meua intervenció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de les preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen la suspensió de la sessió, o si podem continuar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Per part del Grup Mixt podem continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sra. Presidenta. Nosotros pedimos la comparecencia, y nos parece que no merece la pena tampoco hacer un alto en el camino. Si no hay inconveniente, podemos continuar con la comisión, porque creo que el compareciente y los que le acompañan, y los que estamos aquí, en esta parte, creo que lo vamos a agradecer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, així continuarem.

Per tal de formular les preguntes o observacions, tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts. Pel Grup Parlamentari Popular, autor de la iniciativa, intervé el diputat Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Agradezco la comparecencia del conseller de Trabajo, y la primera observación que quiero hacer, para que en otra ocasión no suceda lo mismo, es que cuando el conseller considere que tiene asuntos de importancia, como todo lo que veo encima de la mesa y que aquí en la comparecencia, de forma colateral, son asuntos que interesan, pues que comparezca en esta cámara, en esta comisión, que nosotros lo vamos a agradecer, porque estamos notando en este conseller una cierta alergia a comparecer aquí, en la comisión. Cuando usted tenga asuntos de interés que deba informar a la comisión, no espere a que nosotros le convoquemos, nosotros estamos esperando que usted, como ya pasó en la pasada legislatura con el Plan Mestral, pues el Gobierno compareció, incluso creo recordar aquella exposición de medios audiovisuales, donde se nos explicó a los diputados en qué consistía el plan, cuáles eran sus objetivos, los medios y recursos que iban a destinar, etcétera. Yo tengo que decir que hemos hecho la petición de comparecencia en cierta forma ya obligados, porque usted no comparecía, así que en otra ocasión esperemos que esa alergia no se manifieste de esta manera.

El tema es de interés, en lo que atañe, yo empezaré primero por la formación, si me permite usted, e intentaré no mezclar las cosas, primero hablaré un poco de la formación, después hablaré un poco del empleo. La cantidad destinada a formación es muy importante, no en su cuantía global, que lo es, sino en los seis años más de (...) millones de pesetas, creo recordar, no es la misma cantidad cada año, 700 y pico de millones son importantes para destinar a la formación, en el objetivo 3. Yo creo que la importancia de la formación, usted ha hecho referencias al pasado. Yo también las haré, pero las referencias al pasado de forma yo creo que constructiva. Todo es mejorable. Hay una referencia que no podemos olvidar, que se viene recordando desde hace muchos años, al menos en los informes de los organismos europeos, sean unos u otros, los informes del Club de Roma, de la importancia que tiene el capital humano, de la importancia que tiene la inversión en formar capital humano, en definitiva en las inversiones inmateriales, y no me refiero a las de publicidad, que a veces se escamotean con las asignaciones crediticias para esos fines, sino las inversiones, como digo, en formación de capital humano.

El Plan Mestral era una llave para entrar en el mercado laboral. Ha tenido, como todas las cosas, sus aciertos, que yo creo que han sido muchos, y habrá tenido algunas cuestiones que deben mejorarse, y ustedes han sacado un nuevo plan, que han bautizado con el nombre de Enllaç. Esa nueva marca yo espero que tenga el éxito que tuvo el Plan Mestral, y desde luego espero que esa obligatoriedad, que yo lo había entendido así, como enlazar formación y ocupación como una obligatoriedad, es decir, que no habrá dinero para la formación

si no se genera con esa formación ocupación. Yo creo que eso es imposible, eso es deseable, eso es un *desideratum* que hemos de tenerlo presente, pero quiero decir que yo he entendido algunas declaraciones de miembros de su conselleria que no habría dinero para la formación si no se generaba empleo. Es que a veces eso es muy difícil, eso puede ser un *desideratum*, pero eso es muy difícil, habrá acciones formativas que por sí mismas son interesantes, pero que después no desembocan en que las personas que han seguido esos cursos, seminarios, o el tipo de formación que se articule en la forma organizativa que sea, pues no desemboca en un puesto de trabajo, por las circunstancias que sea. Por tanto, yo creo que eso tiene que ser entendido así, pero que tiene que ser entendido de forma relativa.

Hay algunas actuaciones que nosotros queremos poner de relieve. Nos parece que esto llega un poco tarde, nos parece, y no tarde en sí, por el tiempo en el que estamos, sino porque las acciones formativas prácticamente ahora ya en el mes de abril mayo ya no se hace ninguna. Nuestra comunidad tiene las circunstancias de economía que usted bien citaba, y que son reales, y que por tanto ese diagnóstico es el que es, y las acciones formativas de este año, por lo que sea, van a tener que demorarse ya cuando la temporada de los servicios, fundamentalmente en turismo, finalice en octubre. Muy pocas se van a hacer, creo, salvo que después, cuando acabe el año, ya preguntemos, veamos como ha sido eso. O sea, para otro año nosotros quisiéramos que las acciones formativas que se desarrollen en el ejercicio, pues comiencen a principios de enero y no se retrasen tanto, porque ese retraso que puede haber aquí, pues se acumula después por las circunstancias que antes decía.

Ha hecho usted referencia a algunas cuestiones del Decreto 11/2000, y yo creo que nosotros no podemos compartir todo el contenido del mismo. Dejo para ocasión ensayar nuevas fórmulas, como los créditos a la formación, que es un tema que en el informe ya del presidente de la Comisión Europea de Delors ya citaba en el informe de crecimiento competitivo y empleo, como eran los cheques de formación. Ése es un tema que a lo mejor en algún momento convendrá estudiar y hacer una reflexión sobre él. Pero sí voy a ir al Decreto. En general en el artículo 14, el Consejo de Formación Ocupacional, a nosotros nos parece que esa representación, que siempre es el caballo de batalla en todos los órganos de participación, siempre es lo mismo, nos parece que algunas entidades, organismos y asociaciones tienen que estar presentes. Me refiero, por ejemplo, al tema de la Universidad, a la Fundación Universidad y Empresa, que tiene mucho que decir en estas cuestiones; me refiero a los centros colaboradores, que están regulados, usted los regula e incluso con una serie de requisitos, ya estaban también regulados, que son exigibles para que puedan impartir los cursos, no figuran para nada en este organismo, y alguna voz, algo tendrán que decir. Yo creo que los centros colaboradores, el tema de la Universidad, y también los sindicatos. Usted ha hecho referencia mucho a los sindicatos, pero es que la verdad todos los agentes sociales no están presentes ahí, salvo que se entienda que dos sindicatos, los más representativos, están presentes, pero hay otros muchos

que no lo están, y convendría que estas cuestiones de una u otra forma tuviesen entrada.

Ha hecho referencia a los contratos programa. Ya existían los contratos programa, no son nuevos, pero también hay algunas novedades. Yo creo que hay una contradicción en algunas cuestiones. Mire usted, puede suceder que algunas entidades públicas, sean ayuntamientos, entes locales, sean consejos insulares, elaboren un plan local determinado, con unas actuaciones concretas para llevarlas a término, y que resulte que esas actuaciones tengan que ser supervisadas, no iba a decir fiscalizadas, porque creo que la palabra más correcta es supervisadas, por sindicatos que en esas entidades no tienen representación, o que tienen menos representación que otros sindicatos. Puede pasar que porque hay más funcionarios, por ejemplo, que personal laboral, un sindicato determinado sea mayoritario en esa entidad, y tenga muy poco que decir, y sin embargo otro sindicato que está presente en esa corporación local no tenga la mayoría que tiene el otro sindicato. Eso es un problema que debe solventarse de alguna manera, debe solventarse porque hay casos en los cuales ni Comisiones Obreras ni UGT son mayoritarios en corporaciones locales, son otros sindicatos los que están, sin embargo esos poco tendrán que decir en la fiscalización de estos planes locales a los que usted hacía referencia.

Yo también quisiera, no sé si en toda la documentación que nos va a dejar aquí se incluye ya el Plan autonómico, al cual no se ha hecho referencia, por cierto, y quisiéramos saber, o al menos pedirle ya de anticipo que cuando lo tengan elaborado, este plan autonómico, pues venga aquí, venga al Parlamento y nos lo explique con detalle. Eso en todo lo que hacía referencia a los temas de formación. Dejo por alto todas las cuestiones del pasado, de la gestión, de las disfunciones, y sobre todo de la cantidad que la Unión Europea por lo que sea está fiscalizada, pues es una discusión; hemos visto muchas veces como de los cursos que se han hecho el 10% siempre se ha atribuido a dirección y a recursos humanos de dirección para gestionar los cursos, y nunca se ha dicho nada. Yo no sé si esta cantidad la Unión Europea la aceptará o no, pero si no la acepta no pasa nada, no significa que se haya perdido, esa cantidad ha sido imputada a los programas a través del Codefoc, y me parece que eso no es ninguna irregularidad, o al menos quiero dejar constancia que eso no es ninguna irregularidad, que es una cosa que suele ser habitual.

Todo lo referente a formación profesional, que usted habla de los tres subsistemas, bueno, esto es un compromiso del Partido Popular de hace mucho tiempo, como articular la formación reglada, la (...) ocupacional, en un solo sistema que permita el paso de un sitio a otro sin dificultades; y sí me ha preocupado mucho, porque mis datos no son esos, y ojalá que no sea así, salvo que yo lo haya interpretado mal, que puede ser, que usted ha dicho que el 75% de los alumnos no acaba la enseñanza obligatoria. Yo no sé si refiere a que no alcanzan la enseñanza obligatoria, un 75%...

(veu inoïble)

Ah, perdón, ya me extrañaba. Entonces retiro la pregunta, porque las cifras no coincidían con lo que yo sabía. Siendo incluso el 25%, es evidente que hay un problema, que pusimos de manifiesto en una interpelación en el Pleno al consejero de Educación, con el tema del absentismo, que yo creo que es una cuestión que en ciudades de importancia que no quiero nombrar, pero fundamentalmente en Palma, y en algunos entornos de Palma, pues es una preocupación fundamental, de personas, de familias que se desplazan incluso de otras comunidades a aquí, a Baleares, a trabajar, y que los hijos no se escolarizan. Ésta es una realidad que conviene tener en cuenta en esa relación que usted hablaba con Educación para mejorar todo lo posible. Toda la situación paradójica a la que usted se refería, pues es una situación ya contrastada, cómo es nuestra economía, pues es la que es, desgraciadamente o afortunadamente las pymes son las que son, en Baleares tienen mucha importancia. Hay una especialización excesiva, es verdad, pero es la que es. El sector primario baja, el secundario en según que momento está como está, y el terciario continuamente viene incrementándose.

Yo creo, por tanto, que esta situación a la que hace usted referencia, bueno, habrá que actuar de alguna manera, pero no solamente desde Trabajo, para intentar que los otros sectores productivos no vayan cada año perdiendo peso dentro del producto interior bruto. Pero yo no me atrevería tampoco a calificar al mercado de trabajo de Baleares como situación vergonzante. Yo creo que no es la primera vez, que ya lo dije, en otra comparecencia ya lo citó también; porque si en Baleares el mercado de trabajo es vergonzante, ¿qué pasa con el mercado de trabajo en Extremadura o en Andalucía?, ¿qué calificativo tendremos que ponerle? Yo creo que es una situación de trabajo, pues por circunstancias muy determinadas es el que es, y hay que intentar mejorar sobre todo los problemas de la estacionalidad, que es lo que siempre venimos comentando.

Y ya para finalizar, había algunas cuestiones también que yo quería dejar de manifiesto, ya con esto acabo, porque creo que el tiempo lo tengo prácticamente concluido. En muchas cosas que usted nos ha dicho no hay nada nuevo, *nihil novum sub sole*, es decir, usted nos ha hablado aquí del Servicio Balear de Ocupación, del CES, de la unión de cooperativas; todo eso ya estaba previsto por el anterior Gobierno, y básicamente tengo que decir también que las líneas generales de lo que estamos viendo, el desarrollo legislativo, se acerca bastante en la estructura, en la columna vertebral de la disposiciones normativa, se acerca mucho a lo que el Partido Popular venía pensando.

Y concluyo, pues diciéndole que habrá que hacer un gran esfuerzo, no este año ni el que viene, ni otro año, sino en dos cuestiones fundamentales: en el tema de la emigración. En Baleares estamos muy por encima de la media nacional en cuanto a personas provenientes de otros territorios. No me refiero al territorio peninsular ni me refiero al territorio de la Unión Europea, que son muchas las personas que residen aquí; me refiero también a personas emigrantes de procedencia de otros continentes. Esto irá en aumento y esto, evidentemente, los problemas de integración hay que intentar solucionarlos como se viene haciendo, y mejorar y ayudar a estos grupos

para que de la mejor manera posible encuentren un puesto de trabajo.

Hay que incrementar, en este sentido, los programas también de garantía social, que también los ha citado, que había que hacer un esfuerzo especial y, sobre todo, con un mal que yo creo que es endémico, no aquí en Baleares, sino en todas las comunidades: el problema de la etnia gitana; esto es un mal endémico en el que convendría también seguir actuando, porque, bueno, el paro, yo no tengo datos del paro sobre la minoría gitana, fundamentalmente aquí en Palma y en el tema de Ibiza porque en Menorca es muy escasa su presencia, pero sí tengo que decir que es una actuación que conviene estar muy al tanto y seguir, a pesar de que esas dificultades no se van a solucionar, como digo, ni en un año ni en dos. Creo que es un trabajo muy continuado.

Y dicho esto, pues bueno, concluyo con el agradecimiento de su comparecencia, de la petición, ya por resumir, de cuando tengan el Plan del empleo autonómico pues que venga aquí a explicarnos y que reflexionen un poco sobre la participación del Decreto 11/2000 en algunas cuestiones que pueden ocasionar esas disfunciones entre los sindicatos a las que antes me refería.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jaén. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista intervé el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista volem començar per agrair la presència en aquesta cambra, en aquesta comissió d'Assumptes Socials, del conseller de Treball, que s'ha fet present aquí degut a una sol·licitud de compareixença que han formulat quatre diputats adscrits al Grup Parlamentari Popular, i que ha vingut aquí acompanyat dels dos directors generals de la seva conselleria de Treball.

Ens agrada que hagi vingut i que ens hagi explicat tot el que se'ns ha estat dient fins ara, i des del nostre grup parlamentari compartim en bona part les consideracions generals que ens ha fet, així com també el reconeixement d'una millora en la gestió de la política de treball del Govern de les Illes Balears, com també una perspectiva de futur que creim que millora moltíssim respecte del que ha estat fins ara.

Quant a les consideracions generals que ens ha fet el conseller, compartim amb ell el fet que a les Illes Balears s'està vivint una situació paradoxal del mercat de treball, amb moltes disfuncions, problemes i tensions estructurals, que creim que requereixen una actuació política molt més ferma i molt més contundent. Compartim amb ell el fet que estigui molt marcada la nostra comunitat per aquests treballs estacionals, i el reconeixement que també és significativa la situació d'empreses estacionals. Aquesta (...) empresarial de petites empreses amb

pocs treballadors ens està marcant molt i el mercat de treball és molt inestable, sobretot degut a la condició de l'estacionalitat.

També vol remarcar, d'això que ens ha dit, el fet que hi hagi tants de joves que no arribin a acabar l'ensenyament secundari obligatori.

I pel que fa a la millora de la gestió de l'àrea de treball del Govern de les Illes Balears, nosaltres hi veim, sí, una aportació nova i una aportació que creim que millora moltíssim la política de treball que s'havia duit fins ara en aquesta comunitat autònoma, és a dir, aquesta nova aportació a la política social del Govern de les Illes Balears creim que ve molt marcada, com ha dit el conseller, per una implicació molt més intensa dels agents socials i del conjunt de les institucions. No és que no hi hagués hagut una certa implicació d'agents socials i un intent de conjuntar institucions, però el fet és que amb la nova orientació que s'ha volgut donar, això s'ha incrementat moltíssim i, a més a més, s'ha intensificat bastant.

Llavors també creim que des de la Conselleria de Treball s'ha col·laborat d'una manera molt eficaç i molt eficient en la resolució de conflictes laborals. No dubten que aquesta jo crec que ha estat una de les característiques de la Conselleria de Treball en aquests vuit mesos que du governant aquesta comunitat autònoma; en analitzar una situació social no només s'ha de tenir en compte, diguem, les situacions conflictives que s'hi generen, sinó sobretot aquelles que s'han evitat, i aquelles que no s'han vist i aquelles que no han aparegut degut a la gestió que s'ha pogut fer, i en aquest sentit nosaltres ho valoram molt positivament. Com també allò que fa referència a la prevenció de riscos i d'accidents laborals; és clar que quan s'eviten accidents laborals no es perceben i no es veuen, però la gestió política que es du a terme per evitar-los no per això vol dir que no sigui millor que la que s'hauria d'aplicar en un augment de la sinistralitat laboral.

També nosaltres creim que s'ha iniciat una nova etapa en matèria de formació, tenim moltes esperances en aquest pla Enllaç pel que ens ha dit el conseller, perquè està associat a un pacte local d'ocupació que està concertat amb agents econòmics i socials, i això creim que ha de fer que sigui un pla molt millor que el que teníem fins ara.

També hem d'elogiar el fet que s'hagi volgut pitjar l'accelerador de la transparència informativa; ho creim molt important, això. Consideram que és bo que es posin dades en mans de qui vulgui tenir-les, de qui vulgui romandre més ben informat i que es creïn aquestes comissions mixtes en les quals participin tots els agents socials. Volem que aquest consell balear de formació professional arribi a ser realment eficaç, que tengui en compte els tres subsistemes de formació, professional reglada, professional ocupacional i professional contínua.

I finalment i per acabar amb la nostra intervenció, nosaltres sí que creim que la perspectiva de futur és molt bona. Creim que el Projecte de llei de cooperatives autonòmiques és una llei que creim que podrà marcar molt positivament aquesta comunitat, i que l'acord marc per regular els contractes fixos discontinus, que és d'una necessitat imperiosa, en arribar a ser-hi també

marcarà aquesta comunitat. Voldríem, així i tot, remarcar des del nostre grup el fet que consideram que s'hauria d'intensificar i posar tots els mitjans que estiguin a l'abast de la Conselleria de Treball i, per tant, del Govern de les Illes Balears per un treball molt més intens de cara, orientat a la integració, a la integració lingüística, a la integració cultural i a la integració social de tota aquesta gent que arriba a les nostres illes i es topa amb una situació que no li resulta gaire fàcil per aconseguir-ho.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. Pel Grup Parlamentari Socialista intervé el diputat Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull agrair al conseller la seva presència avui aquí amb els càrrecs de la seva conselleria. Nosaltres, des del Grup Socialista, farem uns comentaris i cinc preguntes que hem preparat respecte a aquest tema que tractam avui.

Per a nosaltres és evident que aquest govern ha començat amb bon peu amb la signatura del pacte per l'ocupació com a primera acció consensuada amb els agents socials i els agents econòmics, i nosaltres volem posar èmfasi en l'aspecte del consens, donat que per dur a terme polítiques relatives a l'ocupació el fet que els agents estiguin d'acord dona garanties d'èxit i de continuïtat. I des d'aquest punt de partida el pacte, que estableix en el seu punt primer la necessitat d'integrar els tres sistemes de formació professional de què ha parlat vostè, la reglada, l'ocupacional i la contínua, per això crea el Consell balear de formació professional i, des d'aquest, se suposa que el Pla general de formació de les Illes Balears.

Però per a nosaltres és evident que la virtualitat d'actuar de forma global en aquesta matèria té molt a veure amb el fet que una mateixa persona pugui entrar i sortir de cada un dels sistemes de formació amb continuïtat -d'això ja en vàrem parlar en l'anterior compareixença seva- i per això hi ha un paper fonamental en establir quines són les qualificacions necessàries i com s'obtenen, i és per açò que la primera pregunta que faríem és quin paper pensa vostè que té la Comissió nacional de qualificacions i si aquesta és decisiva per al compliment dels objectius que per a aquesta comunitat té el Govern.

Per altra banda el Govern ja ha redactat i ha publicat, com vostè ha dit, i ha posat en marxa el Decret 11/2000 pel qual es regulen els programes de formació professional ocupacions, en els qual s'incideix en el paper necessari dels agents socials i concreta la necessitat d'establir plans d'accions territorialitzats. S'incideix, a més, en aquest decret en la participació dels interlocutors socials, en la preparació, el seguiment i l'avaluació de les intervencions, i en el procés de programació, que és una passa molt important i que nosaltres no havíem trobat fins ara, i que ni tan sols s'insinuava en el que es va anomenar Pla Mestral. Per açò volem demanar-li quin paper creu vostè que

tenen les entitats locals i, especialment en aquest cas, els consells en aquest procés en el marc d'aquest decret.

Per altra banda, coneix vostè que en particular a Menorca els empresaris han denunciat una manca de mà d'obra qualificada per cobrir les necessitats de personal de temporada d'estiu, però que és un procés extrapolable probablement a la resta de les illes, i nosaltres voldríem saber si entra als seus objectius de govern que la formació sigui especialment sensible a la incorporació a la dona al mercat de treball, donat que a la nostra comunitat encara hi ha taxes d'activitat femenina molt baixes.

Pel que fa a la formació contínua, sabem les dificultats perquè aquesta arribi als treballadors de les petites i mitjanes empreses, amb dificultat d'accedir a plans propis de formació contínua, i també dels treballadors amb una alta precarietat laboral degut a contractes de curta durada, i recordem aquí que el 80% dels contractes que es realitzen són inferiors a sis mesos, i un 50% d'aquests són inferiors a cinc mesos. Per tant, li volíem demanar com podem incidir des del Govern per tal que aquests tipus de formació arribi a tots aquests treballadors que tenen contractes curts.

I per últim i en relació als mitjans de què disposa el Govern per dur a terme totes aquestes polítiques, cal emmarcar-les en la política europea, donat que els fons arriben principalment del Fons Social Europeu, i voldríem saber com ha quedat la nostra comunitat autònoma emmarcada dins el *Plan de empleo del reino de España* que el Govern ha defensat a Europa.

Per acabar, volem agrair, com hem dit al principi, la seva presència en aquesta comissió. Hem notat la seva preocupació per la política formativa, que és una peça fonamental en la creació d'ocupació, però sobretot pel procés de transparència en què s'ha començat a treballar des d'aquesta conselleria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo d'entrada voldria que quedàs constància al *Diari de Sessions* de la documentació que abans he anunciat que portaria a la comissió. Una és el pacte per l'ocupació, la cohesió social i el foment de l'economia productiva de les Illes Balears que, evidentment, l'aportació a la secretaria perquè quedi a disposició de tothom. La segona és el tema dels criteris orientatius bàsics per a l'elaboració d'un pla local d'inserció i col·locació, i ocupació; aquest és un document que hem facilitat a les corporacions locals per orientar-les en la feina, nova per a la majoria d'elles, en la formulació i firma de pactes per l'ocupació territorials o locals.

El tercer document és el pla operatiu del Fons Social Europeu, Objectiu 3, per a les Illes Balears. El quart és el pla financer de l'Objectiu 3 període 2000-2006. Després hi ha el Decret de creació del Consell de formació professional de les Illes Balears; el Decret 11/2000, que hem citat diverses vegades, que regula els programes de formació professional ocupacional a l'àmbit de les Illes Balears; l'ordre de desplegament d'aquest decret, publicada en el *Butlletí* de 28 de març; la guia per a la presentació de cursos que s'ha facilitat als operadors formatius perquè facin les seves sol·licituds; les accions formatives 94-99 en base de dades on figuren tots els recursos, els operadors formatius i les activitats formatives que es varen desenvolupar, i una auditoria sobre el tema de la formació durant el programa operatiu anterior, que està encara en francès perquè no tenim la versió castellana, i per a qualsevol afeccionat a les llengües estrangeres, i particularment la francesa, una font inesgotable de plaer.

Aquesta és la documentació que aportam...

(Rialles)

Vaja..., a mi m'agrada, jo què sé!

Bé, un aclariment perquè consti en el *Diari de Sessions*: jo no he dit que la situació del mercat laboral fos *vergonzante*, com ha dit el Sr. Jaén Palacios. Jo crec que no m'ha entès o en un moment donat jo m'he equivocat, però sí que té aspectes molt preocupants i jo citaria, efectivament, el tema de la temporalitat. En temporalitat només tenim tres comunitats autònomes damunt nosaltres, que són Andalusia, Canàries i Galícia, i després ja ve Balears amb un 44% de temporalitat, quan la mitjana de l'Estat és un 36%; són dades que aport a la consideració de la comissió, però no he dit vergonyant perquè no sé exactament qui s'ha d'averonyir, però tots ens hem de preocupar, en qualsevol cas, per aquesta situació.

Jo vull dir al Sr. Jaén Palacios que té tota la raó en una cosa: he de comparèixer més en aquest parlament. *Tomo nota* i ho corregirem; probablement ha estat un error no fer una compareixença només per al pla de l'ocupació o pel tema de pla Enllaç o moltes coses jo crec que significatives que s'han fet i que potser haguessin merescut una compareixença sol·licitada per la pròpia conselleria. Per tant, prendrem nota i corregirem el rumb en aquesta matèria.

Un matís, també, per a claredat de tothom: No és que l'expressió "no hi haurà doblers per a formació si no hi ha creació d'ocupació", efectivament no pot ser mai un requisit formal, perquè en definitiva no se sap quan es posa en marxa un pla formatiu quin serà el seu resultat exacte en termes de formació. Sí hem volgut dir dues coses: Una, que la formació tenia sentit, la formació professional, per millorar l'accessibilitat i la situació dins el mercat laboral; també per facilitar iniciatives de caràcter empresarials, per fer més adaptables al treballador les noves tecnologies, lògicament, i sí que hem fixat com a requisit obligatori el fet que si una entitat local vol tenir un contracte programa de caràcter formatiu amb la conselleria, ha de ser en el marc d'un pla per l'ocupació, és a dir, ells ens han de presentar aquest pla formatiu com a part d'un pla per

fomentar l'ocupació. Això naturalment no és garantia d'èxit, però lògicament és un requisit interessant que ens acosta probablement a aquest objectiu de lligar formació i ocupació.

Sobre el tema de la tardança amb el pla, vejam..., aquí el que ha passat és que hem canviat de..., ens ha agafat el trànsit del 99 al 2000 amb el trànsit entre dos plans operatius, però a mi m'han passat una "xuleta" bastant significativa que diu que és la primera, el que feim aquí a les Balears és la primera convocatòria a Espanya del programa operatiu 2000-2006, i que el programa operatiu encara no està aprovat a cap comunitat autònoma; és a dir, que tampoc no hem estat tant mandrosos com podia semblar en un principi. Jo crec que la feina que ha fet la Direcció General ha estat excel·lent i que s'ha salvat aquesta transició que, efectivament, era susceptible de generar problemes amb molta habilitat i amb molt de rigor, primer fent molta via en la definició del nou programa operatiu i, segon, establint ponts per als principals agents o operadors formatius perquè salvassin sense problemes aquesta transició i, de fet, no se senten queixes per part de ningú pel fet que hagi quedat penjat sense poder fer formació durant aquests primers mesos de l'any i això és perquè, en definitiva, s'han facilitat aquests ponts de transició per cosir aquests dos períodes, i jo crec que s'ha fet extraordinàriament bé per part de la Direcció General.

El tema de la participació és un tema delicat i aprofitaré per parlar amb tranquil·litat aquí, davant aquesta comissió. El Decret efectivament fa referència al Consell balear de formació ocupacional; això és el que estava vigent i el que perdrà vigència quan es constitueixi el Consell balear de formació professional, és a dir, aquest que integrarà els tres subsistemes, on serà també la Conselleria d'Educació, on també es parlarà de formació professional reglada i formació professional contínua.

I en el tema de la participació, efectivament a la conselleria se'ns ha plantejat un problema polític important, no? S'havia de combinar, d'una banda, la voluntat política de donar la màxima participació a tothom i la voluntat política de fer possible la concertació, i fer possible la concertació a partir de dos nivells: un, que els agents socials més representatius no participen dins marcs de concertació on no se'ls reconegui aquesta característica de més representatius i on se'ls equipari a entitats que no tinguin aquestes característiques; jo crec que m'entenen, sinó ho puc explicar a la darrera intervenció. I dos, que una dispersió de la interlocució social, una multiplicació de la interlocució social pot tenir dos efectes perversos: disgregar el propi interlocutor social; si qualsevol pot ser tractar en pla d'igualtat a l'hora de fer d'interlocutor amb l'administració, lògicament això afavorirà la disgregació tant de les entitats, associacions empresarials, com de les sindicals, afavorirà l'aparició de formacions sectorials independents tant a un àmbit com a un altre, sectorials o no sectorials, joves empresaris o ics qüestions, que ara mateix hi ha una associació de joves empresaris però està integrada dins la CAEB, hi ha aquesta crida a la integració a partir d'aquesta política, que és universal, d'afavorir i de reconèixer la representativitat dels més representatius, i per tant hem hagut de jugar, com deia abans, amb aquests dos objectius: màxima participació i reconeixement de la qualitat de més representatiu d'aquells que la tenen, a més, per llei.

Com ho hem resolt? Idò d'una manera jo crec que nova i bastant més participativa i més oberta de com ho han resolt la majoria de territoris de l'Estat i, evidentment, de com estava resolt a l'administració anterior, que en el Consell balear de formació ocupacional estaven els més representatius i *punto final*.

Llavors, com es resol, per exemple, en el tema del Consell balear de formació professional? Idò hi ha efectivament, en el ple del Consell balear de formació professional, hi haurà els agents econòmics i socials més representatius, però s'estableixen dos mecanismes de participació per a altres entitats; un és les comissions de feina, on poden participar altres agents, altres entitats que no siguin les més representatives, i l'altre és la constitució d'un consell d'entitats assessores que penja del Consell balear de formació professional, on pot haver-hi més gent, també, i que en definitiva veuran una representació formalitzada, institucionalitzada, que els permetrà participar del procés de presa de decisions, estar informats del procés de presa de decisions, i dir-hi la seva quan es prenguin les decisions, que en definitiva es dóna la participació, en definitiva allò que s'estableix és un sistema de participació a dos nivells que jo crec que és clarament la solució més satisfactòria i més factible.

És la filosofia que hem aplicat en el Consell econòmic i social, també, on hi ha el plenari del Consell econòmic i social amb una determinada composició, però a les comissions de treball hi pot haver una participació més oberta i més ampla i, en general, és la filosofia que hem aplicat a tots els òrgans de participació que hem constituït o dels quals hem projectat la seva constitució.

Jo crec que és un tema delicat des del punt de vista polític i que tots hem de reflexionar, és a dir, la pròpia administració, el Govern, els grups parlamentaris..., però insistesc, jo crec que és la solució més satisfactòria, aquesta representació a dos nivells o de dues velocitats, si hom vol, que distingeixi els més representatius de representatius, però no més representatius segons la llei, i que en definitiva permeti que tothom pugui fer sentir la seva veu, però que no converteixi això en un aglomerat indiferenciat que no reconegui, d'altra banda, o que no apliqui, o que no concreti, disposicions que són de caràcter legal i que estan a l'Estatut dels treballadors, a la Llei Orgànica de llibertat sindical i a altres disposicions d'àmbit estatal.

En el tema de les corporacions locals jo crec que hi ha una certa confusió, és a dir, efectivament, quan s'estableixen els que han de signar els pactes locals d'ocupació són els mateixos que a l'àmbit autonòmic i, evidentment, les representacions dins un àmbit local poden variar, però en qualsevol cas no s'hauria de tenir, no és el fonamental la representació a l'àmbit de la mateixa corporació, és a dir, de l'ajuntament, per exemple, perquè la representació sindical dins l'ajuntament és una cosa i el que interessa és la representació sindical dins el terme municipal, és a dir, dins el conjunt del teixit empresarial i productiu d'aquella comarca, d'aquella illa, d'aquell municipi, i és molt difícil que no siguin els més representatius els que siguin més representatius a qualsevol àmbit de caràcter local

perquè les diferències són molt importants entre els que tenen aquesta consideració i els altres.

En el tema dels doblers del Codefoc, bé, evidentment jo no estic parlant d'irregularitats d'aquestes amb majúscules, però sí d'un problema que en definitiva la Unió Europea ens reclama aquests 456 milions de pessetes i que intentarem salvar, però lògicament, si ho hem imputat com a aportació de la Comunitat Autònoma en el desenvolupament del programa operatiu i no era imputable, com defensa aquesta auditoria, idò ho haurem de posar d'una altra banda, lògicament, i haurem de fer l'aportació en càrrec als nostres propis pressuposts, i en aquest sentit sí que s'hauran perdut els doblers, malgrat que naturalment tenien la seva finalitat, però no eren imputables -insistesc, si aquesta és l'opinió de l'auditoria- al desenvolupament del pla operatiu.

El pla autonòmic està pendent, és el pla autonòmic de formació que s'ha d'elaborar en el marc del Consell balear de formació professional. Jo esper que serà el mes d'abril, probablement, que estarà constituït aquest consell balear de formació professional, i una de les primeres tasques ha de ser precisament -avui s'ha publicat en el *Butlletí*, em diuen- es constituirà tan aviat com sigui possible i amb aquest pla autonòmic de formació, efectivament, tendrem per primera vegada un instrument que ens parlarà de necessitats formatives a les Illes Balears i de com es poden afrontar aquestes necessitats integrant d'una manera global formació contínua, ocupacional i reglada.

Al tema dels immigrants hi han fet referència diversos portaveus, el Sr. Buele, el Sr. Jaén i no sé si el Sr. Gascon també. Lògicament és una preocupació important des de la Conselleria de Treball i també des de la Conselleria de Benestar Social, que ha constituït un fòrum de la immigració, precisament per articular de manera participada aquest conjunt de polítiques. I des del punt de vista més estrictament laboral una preocupació que tenim ara és el retard en la signatura del conveni del camp; llavors al que a mi m'agradaria, també, és que en la mesura que el Partit Popular tengués qualche tipus d'influència en algun dels interlocutors que han de propiciar aquesta signatura ho fes, perquè és un conveni que, com vostès saben perfectament, contempla..., allò pel que ha cridat l'atenció des del punt de vista mediàtic i públic és perquè contempla coses molt interessants des del punt de vista de la integració dels immigrants, i per tant seria molt interessant que entre tots col·laboràssim perquè aquest conveni es fes realitat.

Una darrera consideració per al Sr. Jaén Palacios. Crec que ha dit *nihil novo sub sole*, no?, una cosa així.

(*Remor de veus*)

Estic content d'haver-ho transcrit bé perquè el meu llatí és pràcticament inexistent. Home, jo veig diverses coses noves *sub sole*, no? Veig més doblers dels que hi havia, veig més participació, veig institucions que no hi eren i que hi són o que hi seran, en definitiva, més política, més rigor, més transparència, més eficàcia, més diverses coses. Però, clar, si entre tenir un projecte de llei de Consell econòmic i social pels

calaixos de la conselleria i que hi hagi projecte de llei de Consell econòmic i social en el Parlament això no és *nihil novo sub sole*, és una cosa semblant al fet que entre tenir ganes de fer l'amor i fer l'amor no hi hagués cap diferència.

(Rialles)

Jo crec que qualsevol persona que hagi passat per aquesta situació li podrà certificar que la diferència és important. Per tant jo estic disposat a acceptar que hi hagués projectes mil a l'àmbit de la conselleria sobre diverses matèries, però si no hi havia al final els projectes, si no es concretaven en institucions o en coses, la veritat és que la diferència és clamorosa i el que hi ha *sub sole* és particularment distint.

Respecte de les qüestions que plantejava el Sr. Gascón, bé l'Institut nacional de qualificacions és una figura nova, encara està per desenvolupar la seva activitat, jo crec que és molt important la feina que ha de fer, li donarà molta racionalitat potencialment a aquesta qüestió. Nosaltres tenim previst, és al Decret de creació del Consell balear de formació ocupacional, un institut propi de les Illes Balears que, lògicament, ha d'estar coordinat amb l'institut estatal, però efectivament és molt important que la formació que es rebi estigui qualificada i homologada, una de les grans deficiències de l'actual situació és l'acumulació d'activitats formatives que, en definitiva, no se sap què hi ha darrera, què significa que un treballador o una treballadora hagi fet tal curset de no sé què a no sé quin agent o formador, operador formatiu? El propi empresari no ho sap, el que això significa, si això és realment una cosa que qualifica molt o que no qualifica gaire o que no qualifica gens, no està segur del que aquell treballador du incorporat al seu currículum, i, per tant, en definitiva, no és massa útil, no és massa útil perquè serveixi realment per a la inserció laboral. El *desideratum* és fer una espècie de cartilla formativa on realment vagin puntuats i acumulats els segells de l'activitat de formació i, en definitiva, l'activitat formativa que es desenvolupi per part dels treballadors sigui una cosa cumulativa, com ho és ara, òbviament, però qualificada i homologada, és a dir, qualsevol banda que es pugui presentar millor, "tenc una cartilla formativa que val tants de punts", pos una imatge, naturalment, i que hi vegi una rendibilitat i, per una altra banda, l'empleador vegi una cosa amb cara i ulls que li indica que aquella és una persona particularment qualificada per a una tasca o per a una altra.

Els consells són, ara no voldria entrar en la batalla de la natura jurídica dels consells, que és una cosa molt llarga, però a aquests efectes són entitats locals i, per exemple, a Menorca l'opció que s'ha agafat és de fer un contracte programa formatiu global, en funció d'un pacte local per a l'ocupació global de l'illa de Menorca, a mi em sembla una fórmula adequada, això va una mica en funció de la voluntat de cada corporació, a Mallorca hi ha moltes mancomunitats que s'han implicat i això normalment farà que els municipis integrats en aquestes mancomunitats ja no facin pacte local per a l'ocupació, malgrat que no seria impossible que a un municipi diguessin que sota aquest paraigües, de la mateixa manera que la comarca sota el paraigües del pacte per a l'ocupació de les Illes Balears fa un pacte per l'ocupació a nivell comarcal, un ajuntament ho pot fer també a l'àmbit municipal.

El tema de la dona és un dels annexos que han d'incorporar-se al pacte per l'ocupació, no només és un pacte ample, és un pacte susceptible de rebre adhesions suplementàries, aquesta per exemple participació de tots els adherits a la comissió de seguiment del pacte per l'ocupació és una altra novetat de major participació, això vol dir que el pacte per l'ocupació l'han firmat quatre, però en la mesura que s'adhereixin més, el podran seguir més i, per tant, d'una manera estable i reconeguda altres entitats, les que he esmentat i d'altres, podran seguir l'aplicació del pacte.

Bé, a part d'això, hi ha prevists annexos per al tema de la dona, de la joventut a què ha fet referència la Sra. Caro a la seva pregunta al principi d'aquesta sessió de la comissió, el tema de la dona, el tema de la joventut, el tema de discapacitats i el tema de persones amenaçades d'exclusió social seran annexos que s'aniran incorporant al pacte. Per tant, hi ha tota una política de foment de la incorporació de la dona al mercat de feina que, a més, ja d'una manera immediata tindrà materialització en aquesta ordre que he esmentat a la meua primera intervenció.

I quant a les relacions del pla de l'ocupació del Reino de España que està en marxa, idè aquest pla, evidentment, tindrà un desenvolupament, es materialitzarà en unes mesures que tendran un àmbit de caràcter estatal, i en aquest sentit afectaran també les Illes Balears, però lògicament no han d'interferir ni han d'entrar en contradicció amb les polítiques que apliquem des de les Illes Balears en funció del mateix pacte autonòmic. Són pactes articulables, igual que ho seran l'autonòmic, els insulars i els municipals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grosske. Els torns de rèpliques i contrarèpliques per un temps màxim de cinc minuts. Agrairíem que tots els participants s'acollissin estrictament a aquesta mesura, ja que aquesta sessió ha esdevingut bastant densa.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Así lo haremos, Sra. Presidenta. No creo que agotemos los cinco minutos. Muchas gracias. Yo no quisiera, no sólo por los cinco minutos, porque es que tampoco creo que es el momento de hacer una reflexión sobre la teoría de la representación, porque eso, claro, sería muy largo, pero sí es verdad que de la consideración de agentes sociales más representativos, en este contrato, según la consideración, se sea o no se sea, se derivan unas actuaciones u otras. Por ejemplo, los sindicatos que no tienen la consideración del más representativo, no pueden firmar contratos programas, pueden hacer otras cosas, están en algunos de los artículos del decreto, en el artículo 23 apartado 3º, pueden hacer convenios y resoluciones de (...) Con entidades de carácter social y tal, pero claro, no (...)

Quiero decir que de una consideración u otra se derivan unas cosas u otras y, por tanto, todos sabemos lo que significa

un contrato de programas o varios contratos programas, significan actuaciones determinadas de los sindicatos en campos determinados y, por tanto, sindicatos minoritarios, por llamarlos así, pues no podrán hacer como Comisiones Obreras y UGT. Eso es una realidad, eso no se puede negar.

Y nosotros quisiéramos que eso no fuera así, es decir, que hubiese más juego, porque la Unión Europea habla de la participación de todos los agentes sociales, pero no poden el énfasis de esa manera para que luego se deriven unas actuaciones u otras.

Cuando yo me refería a “nada nuevo bajo el sol”, pues claro, quería hacer una referencia sobre todo a las iniciativas legislativas, fundamentalmente, y a la concepción global de los planes, porque todo esto, el tema de los planes, todos los ejes de actuación vienen más o menos delimitados desde la Unión Europea, desde el programa nacional, en fin, hay una serie ..., los diagnósticos son distintos en cada comunidad, pero las medidas parta actuar según una cosa u otra están muy hechas, algunas muy ensayadas, con los jóvenes, con los discapacitados, con la mujer, yo creo que todo eso, a eso me refería yo al principio, no había nada nuevo en todo esto que nos había explicado, porque era una cosa que se venía ensayando desde hacía tiempo.

Y claro, me ha de permitir que diga lo que es, que esas iniciativas legislativas que usted ha presentado pues yo hacía referencia a que el Gobierno las tenía en el cajón, efectivamente, ahí los escolásticos hacían una distinción entre ser en potencia y ser en acto, y para eso había que actuar la causa eficiente, la causa eficiente son las elecciones, claro, no ha habido causa eficiente para el Partido Popular y no se ha podido pasar de la potencia al acto, estaba el deseo, pero no se ha podido consumir, en consecuencia quiero decir que, bueno, reconocer, por eso decía que prácticamente el eje fundamental, la columna vertebral del (...), de estos organismos, nosotros ya pensábamos en lo mismo.

Y tengo que mantenerme en el tema de los sindicatos en las comisiones mixtas, que eso puede ocasionar algún problema. Si un ayuntamiento específico hace un plan de actuación al que se refiere el artículo 31, hace un contrato programa y resulta que allá la representación sindical es distinta de la representación mayoritaria a la que todos hacemos referencia, a Comisiones Obreras y a UGT, otros sindicatos no estarán presentes, es otra disfunción. Yo creo que de alguna otra forma, al menos que fuesen oídos, algo habrá que hacer ahí, porque a lo mejor son pocos casos, yo no conozco ahora la representación sindical en cada ayuntamiento o en cada ente local, no sé cuál es, pero pudiera darse esa paradoja, que los que son más representativos en ese ente local, no tienen nada que decir, bueno, pues alguna cosa debieran poder decir.

Solamente son ésas las observaciones que hacemos nosotros al decreto que, por cierto, bueno, se publicó dos veces, una corrección de errores nunca vista en la historia, porque se publicó el decreto íntegramente como corrección de errores después, pero bueno, esto es una cuestión puntual que no tiene mayor importancia. Esperamos, de verdad, que el

programa Enllaç sea un éxito, lo esperamos, esperamos que el plan autonómico cuando esté hecho, pues lo traiga y, por último, la referencia a la tardanza, pues bueno, podemos ser los primeros de todos los del pelotón de cola, vamos retrasados con respecto al tiempo, y puede ser verdad que seamos los primeros, yo eso no lo dudo, no lo pongo en duda, si usted lo afirma, yo lo creo, pero aquí hay un problema específico, y es que en Madrid o en otra comunidad, se pueden hacer cursos fundamentalmente los meses de abril, de mayo, fundamentalmente, aquí, en cuanto empieza el mes de abril sabemos todos lo que pasa, aquí de abril a octubre, la inmensa mayoría de los cursos, yo he sido gestor de algunos cursos, y he tenido problemas, he tenido que pedir prórrogas para poder hacerlos, esto es verdad, y aquí, claro, si conviene que seamos los primeros de todos los últimos que vamos todos retrasados, convendría que la distancia respecte de los que nos siguen, sea mucho más, porque, como digo, de abril a octubre, es muy difícil hacer la mayoría de los cursos porque por el tema de los servicios de esta comunidad así es.

Nada más y muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jaén. Té la paraula el Sr. Conseller, també per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sí, gràcies. Sr. Jaén, tal vegada passar de la potència a l'acte és el que diuen els “progres”, i això és el que defineix la nova situació respecte de l'anterior, jo crec que hi ha més coses, però passar de la potència a l'acte no és cap doi, eh?, ja és una cosa fonamental i important.

Bé, el tema del retard, jo insistesc, perquè crec que és una crítica injusta, tots, totes les comunitats han tengut problemes, precisament per canvi del programa operatiu, estam passant d'un sexenni 94-99 al 2000-2006, i que les Illes Balears s'hagin espavilat i hagin quedat a la capçalera de la cua, com diu vostè i, en definitiva, hagin també establert aquests ponts que han fet que no hi hagi hagut una davallada a l'activitat formativa significativa, jo crec que és una cosa que s'ha de reconèixer i vull tornar a expressar el meu reconeixement a la Direcció General de Formació pel que ha fet en aquest sentit.

Tema de les comissions mixtes a un municipi. Miri, a mi no se m'acuden ara mateix exemples de termes municipals on la representació sindical estigui alterada respecte de la norma general, però podria donar-se el cas. Plantegem una hipòtesi, no? Bé, jo crec que està dins la facultat del mateix ajuntament tenir sensibilitat respecte d'això, i malgrat se li demani una concertació social estàndard, ell tengui i ningú no li pot impedir, un tractament específic cap a aquell sindicat que resulta que, per una situació que jo crec que no es dóna a la pràctica, però vaja, que és hipotèticament possible, tengui una representació particularment important al seu municipi, per tant, queda en mans de l'ajuntament la possibilitat de ser sensible a això i de solucionar el tema sense majors dificultats.

Més de fons és el tema de sindicats minoritaris, possibilitat de fer contractes programes, etc., etc., i de participació en els òrgans generals de participació. Primera, no és només un problema de sindicats minoritaris i majoritaris, passa igual en el tema de les organitzacions empresarials, la mateixa filosofia hauríem d'aplicar també a l'àmbit empresarial, no parlem només de sindicats minoritaris, sinó de què feim també a l'àmbit empresarial. Bé, dir el següent, el Partit Popular a nivell d'Estat fa contractes programes amb els majoritaris, amb els més representatius, i vostès també, quan governaven, però vaja, ara se'ns planteja aquesta qüestió, i jo crec que és interessant que es plantegi perquè nosaltres l'hem plantejada. I bé, això no es pot superar, no es pot arreglar, no s'hauria de...? I hem trobat fórmules, com he dit abans. Simplement, donar un tractament indiferenciat a tothom, jo crec que no seria raonable. Tractar igual la Caeb que una eventual associació d'empresaris de la fusta de Felanitx, jo crec que no és raonable, ens condueix a una situació indesitjable. Si obrim la mà, per exemple, a la possibilitat de fer contractes programa a tothom, tothom vol dir tothom, això no s'acaba amb USO, per entendre's, que seria, diguéssim, l'entitat sindical que va darrera de les majoritàries, s'acaba a qualsevol entitat sindical que estigui registrada com a tal, o a qualsevol entitat empresarial, joves empresaris de la comarca del Raiguer, el mateix tractament que a Pimem o a Caeb? Dubt que sigui raonable. Sindicat d'estibadors del port de Maó, el mateix tractament que a Comissions Obreres i a UGT? Dubt que sigui raonable.

Jo crec que el raonable és reconèixer un estatus que afavoreix la no disgregació del moviment sindical i del moviment associatiu empresarial, que no afavoreix moviments disgregadors, sinó que convida a la integració des de la diversitat, i segona, que és perfectament compatible amb figures com per exemple els convenis que estan contemplats al decret, és a dir, és ver que els contractes programes estan reservats als més representatius, però ells poden fer convenis amb determinades entitats com UNAC, com USO que tinguin unes determinades qualitats, poden fer convenis, però no convenis puntuals, com si fossin qualsevol operador formatiu, sinó convenis per a desenvolupament de plans formatius, és a dir que hem fet aquí, ni més ni menys que tres velocitats, és a dir, convenis per a accions puntuals de caràcter formatiu, que pot fer qualsevol operador; segon, els contractes programes per als més representatius; i després convenis per a desenvolupament de plans formatius que tenen una qualitat intermèdia, i jo crec que, en definitiva, això és ser sensible a la realitat, la realitat no és dir, bé, els més representatius existeixen, la resta és com si no existís, jo crec que això és no ser un bon gestor, no és ser un bon polític, no és ser sensible a la realitat, ni és el contrari o al mateix camí, però amb un sentit contrari, no és tampoc mostra d'habilitat ni de sensibilitat, dir que bé, sí, tothom existeix i a més tothom és igual. Jo crec que cal reconèixer l'existència de tothom i cadascú dins la seva real presència dins el món sindical i dins el món empresarial. Jo crec que això és el raonable i el que, en definitiva, amb els estires i arronses que, en definitiva, als més representatius els agradaria una major soledat i als menys representatius els agradaria un major estatus, el que tothom accepta com a més raonable jo crec que és un consens que s'assoleix i al qual, jo crec, que seria important que totes les forces polítiques contribuïssin.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del conseller i els seus acompanyants, i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

EL SR. LLETRAT:

Només perquè en quedi constància al *Diari de Sessions*, aquesta documentació que el Sr. Grosske ha dit que ens deixaria, quedarà incorporada dins l'expedient de la compareixença i aquesta oficialia major en treurà una còpia per a cadascun dels grups i els l'enviarà directament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma